

GOVERNMENT OF INDIA
NATIONAL LIBRARY, CALCUTTA

Ta
Class No. 894.811
Book No. ~~T 574~~
N. L. 38. T 732 da
MOTPC--81- 33 LVL/36 -- 25-57--80,000.

NATIONAL LIBRARY.

This book was taken from the Library on the
date last stamped. A late fee of 1 anna will
be charged for each day the book is kept
beyond a period.

N. L. 44.

SIGIPC-2/-3 LNL/50-15-4-57-20,000.

உ
கணபதி துணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது காவியம்.

தேவ தாலுமோழித்தேவர்

இயற்றியருளிய
CULANANI
குளரா.மணி

by TOLAHOLI TEV

இஃது

யாழ்ப்பாணம்

கி. வை. தாமோதரம்பிள்வளையால்

பலபிரதிகளைக்கொண்டு பரிசோதித்து

இறங்குனிலிருக்கும்

சில தமிழ்ப்பிரபுக்களது

காருண்யதிரவியோபகாரசகாயத்தினால்

சென்னப்பட்டணம்;

HARI

வித்திசூதுபாலனயந்திரசாலையில்

C. V. DAK

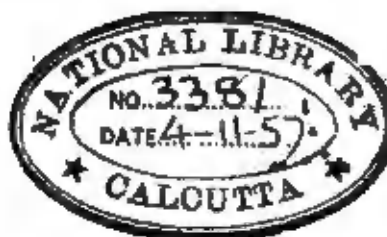
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வீரோதிவரு கார்த்திகைமீ

இதன்விலை ரூபா-கழ.

(Copyright Registered.)

1889.

நாற்சிற்ப்பு.

பொழித்துப்பொருள்விளக்கும்போழ்த்திருன்கால்சீக்கும்
இழித்தவரையேற்றிநிறுத்துஞ்—செழுத்தரளத்

* நோளாமணியைநருத்தோலாமொழிதொகுத்த

† ஞானாமணியகத்துச்சொல்.

திக்கெட்டும் புகழ்ப்படைத்த திறல்விசயன் புயலனைய

கையன் நெவ்வைக்

கைக்கொட்டி நகைக்குமிகற் கார்வெட்டி யரையன்வள.

காடற் கேற்பப்

பொக்கெட்டும் பத்துமிலான் புகழ்த்தரும் தீர்த்தன்மவன்.

பதம்பூ சிப்போன்

சொற்கெட்டா வரன்றோலா மொழிஞான மணியுணர்வோர்

அறைகண் டோரே.

* *தோளாமணி தொகுத்தாற் போலாதே தோலாக்கீர்" என
றும் பாடம். இர் - மொழி.

† தம்மைபுடையார் விரும்பிய அனைத்தும் "ல்குத் தேவமணி
இரண்டு; அவற்றின்பெயர் சிந்தாமணியுஞ் ஞானமணியுமாம். ஞான
மணி-குடாமணி, சிகாரத்தினம்; ஞானம் - சிவக, மணி - ரத்தினம்.

Ta
894. 811.
T 734

கணபதி துணை.

(சுள்ளாணிப் பதிப்புரை.

குருவணக்கம்.

இறைவனே குருவுகொண் டெழுந்தாங்கு விற்று
மறைசையா தினத்து மன்னுபு வதிந்த
கரணை யம்பதிக் கைலாச நாத
குரவன திருபத மருமலர்
சிரமிசை யிருத்திவெங் கருமுதல் கணவாம்.

தமிழாசிரிய வணக்கம்.

விதிள்ளுதமிழ்க் கடல்கடந்து செழியகலைத் துறைப்படித்து
திரிபில் ஞானக்
கொள்ளுகொண்டு நுகர்ந்தமுத்துக் குமாரகவி மேகமிலைத்
கொடிச்சுன் னாக
வள்ளலென துள்ளாமதி கொள்ளுநறை விள்ளுதமிழ்
மணஞ்சற் றேறி
வெள்ளறிவின் முடைநாற்றம் விவித்தான் விரைமலர்த்தான்
மிலைவண் டாமோ.

தமிழுஞ் சம்ஸ்கிருதமும் ஈஸ்வரன்பால் உதித்த இரட்
டைப்பிள்ளைகளாம். சம்ஸ்கிருதத்திற்குப் பூரணினியுந் தமிழ்
தற்கு அகத்தியருஞ் செவிவித்தாயராயினர். சம்ஸ்கிருதம்
வடிகில் தமிழ்சாரணியத்து சிவிகள் கோட்டத்தினுக்
தமிழ் தென்பநாடில் மதுரைப் பாண்டியர் அலைக்களத்திலும்
வளந்து முறையே வடமொழி தென்மொழியெனும் காமம்
வழங்கப்பெற்றன.

“இருமொழிக்குந் கண்ணுதலே முதற்கூவ நியல்வாய்ப்ப
இருமொழியும் வழிப்படுத்தார் முனிவேந்த ரிசைபரப்பும்
இருமொழியுந் தமிழிலிடு ரான்றவரேயென்றாவில்
இருமொழியு நிகொன்று மிதற்கைய முனதேயோ.”

அகத்தியர்க்குத் தமிழிலக்கணம் அறிவுறுத்தியவர் சுப்
பிரமணியக்கடவுளெனச் சைவர் கூறுவர். சமணர் “அதிலே
மறுத்து அவர்க்கு அவ்வறிவுறுத்தினார் அல்லோகிதனென்க
பர். அகத்தியர் சைவோத்தமரீதலின் அது பொருந்தாது.
அஃதெவ்வாறாயினும் ஆருக. தமிழணங்கிற்குப் பாலருத்தி
வளர்க்கவர் அகத்தியரென்பது அனைவருக்கும் உடம்
பாடேயாம்.

வளர்ந்த இடம் மதுரையாயினும் தமிழின் சன்னயுழி
கங்காதீரமேயென்பதூஉம், ஆரியர் வடமேற்கிசையினின்
வந்து கங்காதீரத்திற் குடியேறினபோது ஆண்டு இருந்த
தமிழர் அவரோடு இணங்கிராது பிரிந்து பற்பல இடங்க
ளிற் சென்று கிதறுண்டு வந்தனரென்பதூஉம், அவர்களுற்
தென்னுட்டிற்கு வந்தவர்களே ஈண்டுச் சேர சோழ பாண்டி
ய இராச்சியங்களை காட்டினாரென்பதூஉம், மதுரைச்சுங்
கத்தில் வளர்ந்து விருத்தியடைந்து கிறப்புற்ற தமிழோடு
அவ்வாறு கிறப்புறாதனவாய்க் காலவேற்றுமை சிறிதடைந்து
வழங்குந் தென்மேற்கிப்புக்கு உறைந்த மனையாளரதும் மேற்
கிற்புக்கு உறைந்த குடகரதும் உதகமண்டலத்துப் புக்கு
உறைந்த தோடரதும் வடக்கிற்புக்கு உறைந்த இமயமலைச்
சாரணில் ஒருவகை வேடரதும் பாணைக்குக்குள்ள ஒற்று
மையான் வினங்கும்,

சும்ஸ்கிருதம் உச்சாரண வன்மையானும் வேதாகம
அதிகாரத்தாலும் மந்திரோபதேசப் புயிற்சியானும் ஆதே
லகூணமுடையதாகத், தமிழ் தன் மிருதுத்தன்மையினால்
சூயில் கிளி பூவைகள் தலைநாணும் ஓசையங் கரும்பு தன்
பாகு பாடுவென்றிவற்றெவன்று தேவாமிரத்தோடொத்த
இனிமையும் உடைமையானும் தேவாரநிருவாசாதிகளினற்
சாக்ஷாத் ஈஸ்வரனையும் மயங்கச்செய்யும் வசிகாணத்தினு

ஹுஞ் சங்கீதசாகித்திய செய்யுள் வினோதங்களானும் மகவே
லக்ஷணம் மேற்பட்டது. இரண்டும் ஒன்றோடொன்று கல
வாது விந்தகிரிக்கும் வேங்கடமலைக்கும் இடையே கிடந்த
தேர். பேராரசுறியத்தாற் காக்கப்பட்டவளார்த்தன. ஆயினும்
மங்கைப்பருவமுற்றதன்னித்தமிழ் பின்னர்த் தன் புராணே
திகாச்சகாலத்திற் சீம்ஸ்கிருதநாயகனை மாலே சூட்டிமணம்பு
ரிந்தது. ஆதலால் இன்னுன்றைத் தமிழில் வழக்கினுஞ்
செய்யுளினுள் சமஸ்கிருதம் ஏங்கனும் வியாபித்துக்
கொண்டிருக்கின்றது. பண்டைத்தமிழோ அக்கலப்புடைய
தன்று. இஃது இரண்டுபாஷையின் இலக்கணவிதிகளா ஹுஞ்
சங்கமரீதிய பழைய தனித் தமிழ்நூல்களானும் உன்னங்கை
கெல்லிக்கனிபோலத் தென்னிதிற் புலப்படும்.

ஹையிசாரணிய ரிஷிஸ்வரர்கள் காலத்தின் பின்னர்ச்
சீம்ஸ்கிருதம் ஆரியப் பிராமணசிரியர்களாற் பராமரிக்கப்பட்
டதுபோல மதுரைச் சங்கத்தார் காலத்தின்பின்னர்த் தமிழ்
பிரித்தக் கைகொடுத்துப் பரிபாலனஞ்செய்தவர்கள் சமண
ரென்பதூஉம், இக்காலத்திற் தமிழ் கற்போர் இலக்கிய இலக்
கணப் பபிற்கிங்காக ஒதிவரும் நூல்களிற் பெரும்பான்மை
யன சமணர்காலத்திற் சமணசிரியர்களால் எழுதப்பட்டன
வென்பதூஉம் முன் விரசோழியப் பதிப்புரையிற் கூறியிருக்
கின்றேன். அவற்றுட் சிவகசிந்தாமணி முதலிய பெருங்காப்
பியங்கொத்த சிறப்புடைய தமிழிற் சமணர் எழுதிவைத்த
யசோதரகாவியம் உதயணகாவியம் நாகருமாரகாவியம்
ஞானமணி நீலகேசியெனும் பெயரிய சிறுகாப்பியங்களும்
உன. இன்னும் அனேக பிரபந்தங்கள் இதிகாசங்கள் புரா
ணங்கள் சமயர்சார தத்துவசாஸ்திரங்கள் உன. அவைகள்
காலாத்தரத்தில் ஏடெழுதுவோராற் பெருகிய பிழைகளி
னுற் பேதப்பட்டு மிக விகாரமுற்றுக் கிடக்கின்றன.

“இத்தலைத் தேவராயப் பிறப்பிண்டுடன்
பற்றிய விகம்பிடைப் பரவுமாடுகி
றெற்றென வீழ்ந்தெனச் சிதைத்துபோருமாள்
மற்றினி மக்கடம் வண்ணஞ் செப்புவாம்.”

பதிப்புரை.

என்னுஞ் கித்தாமணிச் செய்யுளின் மூன்றாம் அடி ஒரோ வொரு பிரதியில் “அற்றென முற்றினுழிந்து போகுமால்” எனவும், “தெற்றென விந்தென விந்து போகுமால்” எனவும், “இற்றென விழிந்தென விந்து போகுமால்” எனவுஞ் சிலபிரதிகளில் முதலடியொழித்து ஏனாமுன்றியும், முற்றும் ரூபம் மாறி “அற்றமில் பறவைகளையெய்க் கொண்டு போய்ச்—சுற்றிய பாற்கடலுளும்ப் விட்டிடும்—பொற்றிரள், வரையொடு மின்னுப்போலவே” எனவும் பிறழ்ந்து கிடப்பின் இவ்விதாரங்கள் இத்துணையவென்று கூற்ற்பாலவல்லு. பழஞ்சுவடிக்கீள் ஒப்பிட்டுப் பரிசோதனைசெய்பவர்களுக்கே இவைகளால் நேரிடும் வருத்தக் தெரியும்.

குளாமணி இரண்டாவது காவியமென அதன்பிரதிகளிலிருக்குங் குறியீட்டினுற் தெரியவருகின்றது. முதலாவது காவியம் எதுவென்றும் மற்றைய காவியங்களின் வரிசைக்கீரமம் இன்னதென்றும் விளங்கவில்லை. நீலகேசி பூன்கைக்கு அகப்படவில்லை. ஆயிரத்து நானூற்றுச்சொசுஞ் செய்யுளுள்ள மேருமந்தரபுராணத்தில் முதற்பாகமும் யசோதரகாவியமும் காஞ்சிபுரத்திலிருந்த ஸ்ரீ பாகுபலி நயினூரால் அச்சிடப்பட்டன. எஞ்சியன அச்சில் வரவில்லை. காவிரதகாவியம் என்று ஒன்றுவடமொழியில் இருப்பினுந் தமிழிற் செய்யப்பட்டதாகத் தோற்றவில்லை.

யாப்பருங்கலவிருத்தியிலும் அதனை முதலாலாகக் கொண்டு அமுதசாகரர் இயற்றிய காரிகைக்குக் குணசாகரர் சகாப்தம் ௨௦௦-௬௦௦ அளவில் எழுதிய விரித்துரையினுஞ் குளாமணியிலிருந்து அநேகசெய்யுட்கள் இலக்கியமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருத்தலானுஞ், குளாமணியின் காணஞ் சோழமண்டலத்திற் கார்வெட்டி நகரத்திலிருந்து அரீகபுரிந்த விசயராசன் காலமென்பது துற்சிற்சிற் “தித்தெட்டும் புசுழ்படைத்த திறல்விசயன்” என்றநீறொடக்கத்துச் செய்யுளான் அறியக்கிடத்தலானும், கார்வெட்டிநகரின் காலம் உறத்தைக்கு முந்தியதாதலானும் இத்துணின்வயது ஆயிரத்தைஞ்ஞாறு வருஷத்திற் குறையாது.

எவ்வெப்பாஷையினும் பெருங்காவியங்கள் தோற்றிய பின்னரும் ஆங்காங்குக் காலந்தோறுஞ் சிறுகாவியங்கள் உதித்து நடைபெறுதல் வழங்காதினும், சிலபல சிறுகாவி யங்கள் செனித்தபின்னரே பெருங்காவியங்கள் பிறத்தல் நியல்பு. மேற்கூறிய சிறுகாவியங்களை ஒழித்தார் சமண ருக்குட் சிந்தாமணிக்கு முன்னர்த் தோற்றிய சிறுகாவியங் கள் வேதில்லை. இருந்து இறந்ததாகவுங் கேள்வியில்லை. அங் றியுங் குணசாகரர் காலத்திற் சிந்தாமணி முதலிய பெருங்கா வியங்கள் இருந்தனவாகில் விசேஷமாக அவற்றினின்றே உதாரணங்கள் காட்டியிருப்பார். ஆதலால் இன்னும் ஆறாக தப் பெருங்காப்பியங்களுக்கு முந்திய தென்று கொள்ளல் தீர்மானமாகாது.

யுகர ஆசெதுகைக்குக் “காய்மாண்ட” என்னுஞ் சிந் தாமணிச் செய்யுள் காட்டாக எடுத்து ஆளப்பட்டிருக்கின்ற தாலோவெலின், ஆண்டு உரையாசிரியர்கள் காட்டியது * “வேய்காயு மென்பணைத் தோன்” என்னுஞ் சூளாமணிச் செய்யுளென்றும், அஃது ஆசிரியரார் சுவலைவிருத்தத்திற்கு ஓர் இலக்கியமாதற்பொருட்டு வைக்கப்பட்டது உணராகு, † கொகுடியென்பதோர் மாப்பெயருளதென்று அநியார் கோங்கமென்று மாற்றினாற்போல, அச்செய்யுளில் இரண் டாம் அடி சீர் குறைந்திருப்பது பிற்காலத்துச் சிலை வென்று கருதி, அதனை ஒழித்து, அதற்குப் பதிலாகக் “காய் மாண்ட” என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுளை இக்காலத்தில் யாரோ சொருகிவிட்டார்களென்றும், எழுபது எண்பது வருஷத்திற்கு முந்திய பழஞ் கவடிகளில் “வேய்காயுமென் பணைத்தோன்” என்னும் உதாரணமே இன்னும் காணலா மென்றும், ரகர யுகர ஆசெதுகை மூன்றாமெழுத்தெதுகை முத்தியிலைகட்குச் சூளாமணியிலக்கியங்கொண்ட உரை யாசிரியர்கள் யுகரமொன்றற்கு “மாத்திரஞ் சிந்தாமணியிற்

* சூளாமணி அரசியற்சருக்கம் ௪௦௪-ம் செய்யுள்.

†. ” துதுவிசெருக்கம் ௪ - ம் ”

‡ சிந்தாமணி நாமகவிலம்பகம். ௨ - ம் ”

கைவைத்தற்கோர் அவசியம் இருக்கமாட்டாதென்றுஞ், கித் தாமணியிற் புதிதாகத்தேடி வடுத்ததென்பதற்கு அஃது அக் காப்பியத்தின் முதலாவது இலம்பகத்தின் முதலிலே கிடப்பதே ஒரு சான்றென்றுங் கூறிவிடுக்க. ஆல்முழுவுதினுஞ் சிந்தாமணி உதாரணம் வேறில்லையே

நாலைந்து வருஷத்தின் முன் யான் ஸ்ரீகைலாசப்ரதீப ஸாத் திருவாவடுறை யாதீனத்துச் சற்குருநாதசுவாமிகள் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிகமூர்த்திகளைத் தரிசிக்கப் போ ரிருந்தபோது சுவாமிகள் ஸ்ரீஸாமணி ஓர் அருமையான தூவென்றும் அஃது இப்பொழுது மாரணத்தை அடைந்திருப்பதால் அதனை அச்சிட்டுக் காப்பாற்றுவதல் தக்கதென்றுத் தமிழ்ப்புராதன தூல்களை என்னால் இயன்றமட்டுத் தேடிப் பரிசோதித்து வெளியிடும் முயற்சியிற் கையிட்டிருப்பதால் யானே அதனைச் செய்தல்வேண்டுமென்றுங், கட்டளைபிட்டு மூன்றிழை, சென்னை மகாலிங்கையர் பிரதியொன்று தமது ஆணைத்திறுந்ததை எடுத்து என்வசம் அனுப்பியுள்ளீ யது. அதனை வாங்கி வாசித்துப்பார்த்தபோது, காரிகையில் இலக்கியமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளனவுஞ் சொற்களை பெரு ருட்சுவைகளிற் சிறந்தனவாயினும் யாது தூலகத்திருந்து எடுக்கப்பட்டனவென இக்காலத்து அதனை ஒதுவார்க்குத் தெரியாதனவுமாகிய விருந்தங்கள் ஆங்காங்குக் கிடத்தல் கண்டு, அஃதோர் அரிய இலக்கியமென்பதைத் தேடிச் சுவா மிகள் கட்டளையைச் சிரமேற்றாங்கி, ஷேறுபிரதிகள் தேட ஆரம்பித்தனன். அவ்வவ் இடங்களில் இருக்கும் எனது இஷ்டர்களான உத்தியோகஸ்தர்கள் வித்துவான்களுக்குப் பிரதி கள் விசாரித்துச் சம்பாதிக்க எழுதியதில், அப்பொழுது ஒரு ஆசிரியருந்த பண்டிதர் ஸ்ரீமத் வெங்கட்டராமையங்காரவர் கள் தம்மிடம் இருந்ததோர் பிரதியை அனுப்பினாழ்வன்றி மன்னார்குடியிற் சைனதெருவில் ஒருபிரதி இருப்பதாகவுந் தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பிரதிக்காக ஆன்னப்பி, அது ரும் பகோணத்துச் சாசனப்பதிவுசாலையில் உத்தியோகஸ்தையிருந்த சைனமாணவர்கள் ஒருவர் எடுத்துப்போயிருப்பதை அறிந்து,

அவரிடம் கேரிலே சென்று கேட்டதற்கு, அவர் யான் அப் பொழுது கவித்தொகைப் பரிசோதனையிற் கைபிட்டிருந்த ஹயந்நித், தன்னிடம் இருக்கும் புத்தகம் எனக்கு எப்போதுவேண்டுமோ அப்போது அனுப்பிவைப்பதாக வாக்களித்தனர். மற்ற இடங்களிலிருந்து இப்பெயருள்ளதோர் துணுதிப் பதார்த்தம் அங்குள்ளீவர்களுக்குத் தெரியவில்லையென்று பதில்வந்தது. இம்மூன்று பிரதிகள்தான் தமிழ்காட்டி. மூன்று டென்னு எண்ணிக்கொண்டு, அதுகாறும் பிரகாசஞ்செய்த துல்களால் எனக்கு நேரிட்ட செலவைக்குறித்து ஆலோசித்து, இத்துலைச் சென்னைச் சர்வகலாசங்கத்தார் தமது பொதுப்பில் அச்சிடுவித்து நூலைத் துருஷத்திற்குப் பிரவேசபரீகைக்கு ஏற்படுத்தினால் உத்தமமாக இருக்குமென்று அச்சங்கத்தலைவர்களுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்தேன். அவர்கள் தங்கள் உத்தியோகத் தவணையை அதிகரித்து நூலைத் துருஷத்திற்குப் பாடகியமனம்பண்ணுதல் கிரமத் தாழ்வென்று உத்தேசித்துப் போலுஞ், சென்னைச் சம்ஸ்கிருத் திரவிடக்கிரந்த பரிபாலனசபையாரால் என்னிண்ணப்பங் கவனிக்கப்படும்படி அச்சங்கத்தினருக்கு என் விண்ணப்பத்தை அனுப்பினார்கள். அச்சபையார் நூலை அச்சிடுதற்கு இலைத்து என் சங்கேதங்களைப் பூரணமாகத் தெரிவிக்கும்படி எனக்கு எழுதினர்.

இதற்குள் இத்துப் பிரகடனாதி செலவுகட்கு யான் காத்திராவண்ணம் ஒருவழி ஏற்பட்டது. தமிழ் கற்கும் மாணாக்கருக்குப் வஞ்சலக்ஷணப் பயிற்சி உண்டாதற்பொருட்டுத் திருவாரூர் வன்மீகநாததேசிகர் குமாரர் வைத்தியநாததேசிகர் இயற்றியருளிய இலக்கணவிளக்கம் மூலமும் உரையும் அச்சிட உண்ணி அதன் செலவிற்காக ஒரு விளம்பரஞ் செய்திருந்தேன். அப்பொழுது அச்செலவில் ஒரு பத்தியைத் தங்கள் பொதுத்துக்கொள்வதாக நங்குன் டிப் டிக் கமிஷனராயிசில் மாணேஜர்க இருக்கும் எனது சகோதரன் செல்வச் சிராஞ்சிவி இலையதம்பிப்பிள்ளையும் அவர் இஷ்டர்கள் சிலருஞ் சேர்ந்து ௫௦௦ ரூபா அனுப்பிவைத்தார்

கள். பின்பு அந்தாற் பிரகடனச்செலவு முழுவுதல் தாமே தருவதாகப் பேரடிநாயக்கனார் ஜமின்தார் ம-ந-ந-ஸ்ரீ திரு மலைபேரடய காமராசபாண்டியநாயக்கர் ஹரை தெரிவித்தனர். அதனை அவர்களுக்கு அறிவித்து அவர்கள் அனுப்பிய பணத்தையே வேறொரு பூர்வக்கிரகத் பிரகடனத்திற்காகச் செலவு செய்பவரமா எனக் கேட்பித்தேன். அவர்கள் அங்ஙனம் வரும் அதற்குச் சம்மதி கொடுத்தார்கள்.

இஃதிவ்வாறிருக்க என் கவித்தொழைப் பதிப்பு வெளிப் பட்டது. அது சென்னைச் சர்வகலாசங்கப் பரீட்சைகளுக்கு உபயோகமாதற்பொருட்டு, அதன் பதிப்புரையில் யான் தெரித்தவாறு அதிற் பதினோரிடத்திற் குஃறொடான்மொழி வந்தனவற்றை மாற்றியிருத்தனன். பற்பல இரேஷ்டகனவான்கள் அச்செய்கையை மிகவுங் கண்டித்து எனக்குக் கடிதீயும் எழுதினார்கள். அதனால் அஃதன்ன இடக்கர் மொழிகளைச் சிதைத்து அச்சிடுதல் தர்மமல்லவென்று தெளிந்தும், வேடிசபையார் அவற்றின் செலிவோடு நூல்களைப் பிரசரியாரெனத் துணிந்தும், அவ்வாறு பிரசரித்தல் எனக்குக் கட்டினை யிட்டருளிய கவாயிகளின் அனுமதிக்கு மாறாகமென்று நினைத்துத், செலவிற்கு வேறுவழி ஏற்பட்டதைப் புகழ்ந்து யானே எவ்வாற்றானும் இந்நூலை அச்சிடத் தீர்மானித்தேன். இறங்குன் பணம் அதற்கு உபயோகமாயினது.

இப்பால் முன் தஞ்சாவூர்க் கீழ்க்கோர்ட் நீதிபதியா யிருந்த ம-ந-ந-ஸ்ரீ திரு. கனகசபபஞ்சலியாரவர்கள், என் முயற்சிக்கு எஞ்ஞான்றும் தமது கஷ்டத்தைப் பாராமற் கையெழுத்துப் பிரதிகள் தேடி உபகரிப்பவர், அப்பொழுதும் பற்பல இடங்களினூற் தமதிஷ்டர்கள் மூலஞ் சூனாமணிப் பிரதிகள் தேடுவராய், வேதாரணியும் ஸ்ரீ அருமைப்பெருமாள்முதலியார் மகன் அனந்தவிஜயமுதலியார் பிரதியொன்றும் பெருமணரீதுள்ள ஒரு ஸன்னிதத்துவானுடைய பிரதியொன்றுமாக இரண்டு பிரதி தமக்கு அகப்பட்டன அனுப்பி வைத்தனர். அதன்மேல் விழுப்புரம் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சிப் ம-ந-ந-ஸ்ரீ இராமச்சந்திரையரவர்கள் வழி

யாக விரேச் சைன் வித்துவனிரோமணி முரிமான் அப்பாசாயி சாஸ்திரிகள் பிரதிபொன்று அகப்பட்டது. மன்னூர்க்குடிப் பிரதியை வேண்டியபோது திருவோமென்று வாக்குப்பண்ணிய மாணவர்கள் இதற்குள் இறந்து விட, அப்பிரதி யாவர் கையிற் கிக்குண்டதென்று எவ்வளவு தரம் விசாரித்துத் தேரியவரவில்லை. திட்டத்த பிரதிகள் ஐந்தில் வேதாரணி யப்பிரதியும் கருவூர்ப்பிரதியும் விரேப்பிரதியைப் பார்த்து எழுதப்பட்டனவாதலாற் பரிசோதனைக்குப் பயன் படத் தக்க சுயபிரதிகளாகாமற்போய்விட எஞ்சிய மூன்றுபிரதி களையுங்கொண்டே அச்சிட ஆரம்பித்தேன்.

நூற்றுபக்கம் அளவு அச்சானபின்பு, தென்றேசப்பிரதி பெறன்று, எனது நண்பரும் பண்டிடத் தமிழ்தூல் ஆராய்ச் சியே தமக்குப் பொழுதுபோகும் வினோதமாக உடையவ ருஞ்சென்னைத் தபாலாபிசுகளின் மேல் விசாரணைத்தலை வருமாகிய ம-ள-ள-ஸ்ரீ மல்லாகம் வி. கனாகசபைப்பிள்ளை யவர்களுடையது, அவரிடச் திரிகிராப்பள்ளியிற் தமிழ் மூனிவி ஒருவர் வாங்கிலைத்திருந்து இறந்துபோகக், கும்ப கோணத்தில் ஒரு பெறட் களஸ்டேபிஸ்கையிற் சேர்த்திருத் தலை அறிந்து, அதனை அவ்விடத்திற் போலீஸ் மேல்விசா ரணையிலிருக்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ கிருஷ்ணசாமியாடு அவர்கள் சகாயத்தாற் தருவித்தேன். அதற்கும் முதன் மூன்று பிர திகளுக்கும் அனேக வேறுபாடுகள் இருந்தமையால் இன் னுஞ் சிலபிரதி எவ்விடத்தாயினும் இருக்குமாயின் அவற் றையுள் தேடி ஒத்துப்பார்த்துக்கொண்டே அச்சிடுதல் அத்தி யாவசியமென்று உட்கொண்டு, அங்கங்கே சமணர்கள் குடி யிருக்கும் இடங்களுக்கெல்லாம் நேரிலே ஒரு சுற்றுப் பிர யாணம் பண்ணிக் காஞ்சிபுரத்தில் மாத்திரம் ஒரு மிகப் பழம்பிரதி தண்டு அதனை வாங்கிவந்தேன். இவ்விண்ணோ டும் ஒத்துப்பார்த்ததில் மூன்று அச்சிட்ட அவ்வளவும் மறு படி திருத்தி அச்சிடவேண்டியதாயிற்று. வேறுபிரதி எங் கும் அகப்படவில்லை. கும்பகோணத்திற்போயிருந்ததாக யான் மூன்றாச் சொன்ன மன்னூர்க்குடிப்பிரதி விரேப்பிரதி

வையே பார்த்தெழுதப்பட்டதென்று அதன்சொந்தக்காரர் மன்னார் குடியிற் சொன்னமையால் அதனை யான் பின்பு இச்சித்தத் தேடவில்லை.

கரிலாந்தரத்தில் ஏடெழுதுவோரால் பெருகிப் பெருகி வந்த பிழைகளினால் காவியங்கள் யிருவும் பேதப்பட்டு விட்டன. அங்ஙனத்திருக்கின்றமை முன்னமே சொன்னேன். இம் மாறுபாடுகளைக்குறித்து இந்நூற்பதிப்பில் அடியேனுக்கேர் துணிவு புதிதாகப் பிறந்தது. இதுகாறும் அச்சிட்ட பழைய நூல்களில், ஒருபிரதியின் ஆதாரமாகது இல்லாமற் பாடப் பேதத்தைத் திருத்ததல் ஒழிந்த யான், இப்பொழுது பிரதிகள் அனைத்தும் பிழையென்றும், பிரதிகளில் இருக்கும் பாடம் ஆக்கியோன் வாய்மொழியாய் இருக்கமாட்டாதென்றும், எத்தப்பிரதிவழிச் சென்றாலும் அச்சில் வருவது ஆசிரியரினின்றும் வேறுபட்ட பிழைபாடென்றும் நிச்சயிக்கவந்த உண்டான இடங்களில் இரண்டொரு எழுத்தை யாவது மொழியையாவது சந்தர்ப்பத்திற்கும் பொருளுக்கும் திசையுமாறு திருத்தத் துணிக் தேன். அவ்வாறு செய்யாவிடின நூலின் சிறப்பு அழிவதுமன்றிச் சில பாடங்கள் ஒருபயனுத் தராமலுஞ் சில முன்பின்னோடும் பிறதூல்களோடும் விரோதப்படும் நிற்குமாதலிற் திருத்தம் அத்தியாவசியமாகயிற்று. இதனை உலகம் அறியச் சொல்லாமல் விடுவதே தப்பென்று உணர்ந்து இங்ஙனம் தெரிவிக்கலாயினேன்.

பிரகடஞ்சிரியர்கள் தூலிலுள்ள தப்பு ஒப்பிற்கு உத்தரவாதிகளல்லரே! ஆசிரியர் பாடம் இவ்வென்று நிச்சயித்து உணராவழி இருந்தவண்ணம் தூலை உலகிற்கு ஒப்பிக்கிறது தானே! விரசோழியம் தெரல்காப்பியம் முதலியவைகளில் அப்படி ஒப்பிக்கவில்லையா என்பாருளராயின், அன்றோர் மேல்வரும் நியாயங்களைச் சீர்தூக்கி என் செய்கையை முன் னித்தருள்வாராக. முதலாவது, அந்நூல்களிற் பிரதிநிலில் இருந்தபடி ஒப்பித்த வழுக்கன் மூலபாடத்தின்கண்ணாவது அம்மூலபாடத்தின் அர்த்தத்திலாவது உள்ளன. அல்ல மூலத்திலும் அர்த்தத்திலும் வரும் வழுக்கன் ஒன்றாழிவான்

தன்னைப்போலவெனவும் அறிந்து திருத்தப்பட்டபாக்கணவாழ் உணர்யாளியாகல் பிறநூல்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டிய உதாரணச்செய்யுளிலாவது மேற்கோள்களிலாவது புருந்த வழுக்களை பிசுதிகளிற் கண்டபடி ஒப்பிக்கப்பட்டன. அனை கள் அவ்வவ தூவாராய்ச்சியாற் பிறர் அப்பப்போ திருத்திற் கொள்ளக்கூடியன. இவை அவ்வாறு பின் எக்காலத்துத் திருத்தப்பட்டா. இன்னடாவது உதாரணங்கள் மேற்கோள் களிற் புருந்திருக்கும் வழுக்கள் தாமும் ஆங்காங்கு எடுத்தோ திய பொருட்டுணிபிற்கு எம்மாதிரிம் வேண்டியதோ அத னுட்புருத்த வழுவுல்ல. எஞ்சியவாகங்களில் ஏதாவது வழு க்கிடத்தலாற் கற்போர் பெருக் கருதிய பயன் எவ்வாற்றா னுஞ் சிதைவுபடாது. உதாரணமாகச் “செய்யுளுக்கும் முந் தாகுணு முரித்தே” என்னும் இலக்கணமும் அகணுவாயும் வீழ்ப்படாமல் ஆராய்ந்து பதிந்திருக்க, அசற்கு இலக்கிய மாகக் காட்டிய செய்யுள்கள் “தெண்டினை மிசைப்பாயுந்து” “நீர்க்கொழி கூப்பெயர்க்குந்து” என்று பிரித்தாலென்! “தெ ண்டினை மிசைப்பாயுந்து” “கொழிகூப்பெயர்க்குந்து” என் னு் பிரித்தாலென்! “தெண்டினை” என்றிருப்பினென்! “தண் டினை” என்றிருப்பினென்! தெண்டினையோ தண்டினையோ என்பதும் “நீர்” எதனைக்கேள் தல் சரியென்பதும் அவ்விவத் தியங்கள் இருந்து எடுக்கப்பட்ட நூல்களாற் திருத்த உணர் தற்பாலவாயினும் “பாயுந்து” “பெயர்க்குந்து” எனவரும் விதிமுனை உணரும் உணர்ச்சி அவ்வழுவாற் சிதைவுபடா தன்றொர் நீர்க்கொழிகுக் கூவுதற்றொழிலில்லையாதலானும் பாயுந்து என்னும் எச்சத்திற்கு முடியும்பெயர் வேண்டுமாத லானுஞ் சித்தாலோசனையால் “நீர்” முன்வாக்கியத்தோடு சேர்த்தழாலதென்றும் புத்திநுட்பக்குறைவால் ஏட்டுத்தொ டரெழுத்தைப் பிரிக்க அறியாமல் வழுப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லியாவின், அற்றன்று; கூவுதற்கு அழைத்தற் பொரு ளும் உண்டென்றும்நீர்க்கொழி தன் துணையைத் தன்னோடு சொல்லாண் அழைத்துப் பெயர்த்தல் இயல்பென்றும், பெய் ருந்து என்னுது பெயர்க்குந்து என்றதாற் தன்பெயர்ச்சி யாக் கருதாது துணையைப் பெயர்த்தலைக் கொள்ளுந்

தருமென்றும் “பாயுந்துரீ” என முடியுஞ் சொல் சொந்த நாயின் பெயர்க்குத்து யாண்டையோ முடிந்ததென்றும் விடுத்தொழிக, இன்னதூவிலேருந்து உதாரணம் எடுக்கப்பட் டதென்று அறிந்து அந்நூலையுந் தேடிப்பார்த்தாலன்றி யதனத்தரூபம் அறிதல் அசாத்தியமென்க. அவ்வாறு எட் டித்தொகை; பத்துப்பாடலென்றெனன்ன சங்கத்தார் காலத்து நூல்களைத் தேடிப்பார்த்து அவற்றால் அறியத் தக்கன பின்னர்த் திருத்தற்பொருட்டாகவே தொல்காப்பி யப்பொருளதிகாரத்து உதாரணச்செய்யுள்களிற் கிவபிழைக ளைப் பிழையென்று கீச்சயமாயுணர்ந்தும் பிரதிகளிற் கிடந்த படி விட்டிருக்கின்றேன். நந்தியையாறிய தொகைகளிலும் பத்துப்பாட்டிலிலும் பின்னராய்ச்சியால் யான் இப்பொழுது செய்துவைத்திருக்கிற திருத்தங்களுள் அனேகம் அந்நீபர மூது யான் இவை தின்னவாறு இருத்தல் வேண்டுமென்று உத்தேசித்தபடியே இருக்கின்றன. ஆயினும் பூருவசேரரூ பம் இதுகானென்ற கீச்சயமின்மையானும், ஒருகாலமில் லாதிருந்தால் வேறொருகாலத்தில் எப்படியும் பூரீயசொ ருபத்தேடி அறிதற்பாலவாயினமையானும் அவற்றை என் உத்தேசித்தின்போகார் திருத்தத் துணிந்திலேன். மூல ளுவது, உரை எழுதப்பட்டிராததோர் இலக்கியநூலின் மூலபாடத்திற் சாஸ்திரமுடியுங் கதைப்பொருத்தமுமே அயனூலாய்ச்சிகொண்டு துணிதற்பாலன. வாக்கியமுடிபு அங்ஙனமன்று. அது பலபல பிரதிபுத்தின் சகாயத்தால் மாத்திரமே அறிதற்பாலது. நாடெவருந் தேடியும் வேண் டிய அளவுக்குப் பிரதிகள் அகப்பட்டாமல் வழக்கள் மறைந்து யாரணதசையும் அடைந்ததோர் உரையில்லாநூலை ஒன் றிற் பிரகரஞ் செய்யாமல் இறந்துபோக விட்டுவிடவேண் டும். அன்றேற் கற்போர்க்குப் பயன்படத் திருத்தியே அச் சிடல்வேண்டும். இவ்விரண்டில் எது தக்கது! எலும்புமு கிய காகியைச் சந்திரம்பண்ணிப் பொண்ணிப் பொருத்திறற் போலப் பூர்வசொரூபம் இறந்து பிறழ்ந்த இடத்தில் அஃத றிய வேறுவழியின்றேற் புதுத்திருத்தஞ் செய்வதை வழுவ மையியக்கி மன்னிக்க. நான்காவது, ஒருதிருத்தமுஞ்

செய்யாது பழம்பிரதிகளின்படி ஒப்பிப்பதால் வரும் பயன் யாது? வீரசோழியத்திற் சிலசில இடங்களிற் பிழைப்பட்ட னவற்றை இருந்தவண்ணம் ஒப்பித்தேனன்றோ! யாவர் அவற்றிற்குப் பூர்வ சொஸூந் தேடிக் கொடுத்தார்! தேட முயன்றவராயினும் உளரா? என்பு நொறுங்கிய காலே வெட்டியெறித்து பொய்க்கால் வைத்தாற்போல அவற்றிற்குப் புத் துதாரணங்கள் செய்து சேர்த்திருப்பினையின் கற்போர்க் குச் சிந்தாவது பயன்படத்தக்கதாயிருக்குமே! ஐந்தாவது, சிற்சில இடங்களிற் புதுத்திருத்தமானபின் இத்தூலைத் தோ லாமொழித்தேவர் இயற்றியருளிய ருளாமணியெனல் பொய் படுமன்றோவெனின், புதுமொழி சில சேர்த்தமையை உல கிற்குத் தெரிவியாது சொருகுவைந்துயாவும் ஆசிரியர் வாக் கொண்டு நடைபெற விடுவதே தவறுவது. நன்னூற்குச் சங்க ரீகமச்சுவாயப்புலவர் இயற்றிய விருத்தியுரையென்று இக்கா லத்தார் கொள்வதெது! அன்றோருரையில் அங்குமிங்குஞ் சிலஞானமுனிவரால் திருத்தப்பட்ட புத்தம்புத்துரையன் றோ! முனிவரர் திருத்தியமை உணர்ந்தோரால் அவரார் திருத்தப்பட்ட விருத்தியுரையென்று அச்சப்பிரதிகளின் நாமதேயபக்கத்திற் போட்டிருப்பது யான் அறிந்துளேன். ஊரில் வழங்குங் கைபெழுத்துப் பிரதிகளைப்பார்த்து அதிற்படித்தோரை இஃசியாவருரைபென்று கேட்டறிக. கஅசஉ-ம்(ஸ்) யான் நன்னூல் விருத்தியுரை எழுதிப் படி த்தபோது முனிவரரால் அது திருத்தப்பட்டதென்று கேள் விப்பட்டது மில்லை. பூரிப்பூர் நாவலரவர்கள் அச்சிட்டபின் எல்லாருஞ் சொல்லுவர். இப்பொழுதும் அதிற் புலவர் எழு தியதிது முனிவரர் திருத்தியதிது என்று புருத்தறியக் கிடக் கின்றதா? “நன்னூல்கருத்துலகேர ரதியவுரைசெய்க வென நேரத்தி ர சிங்கக், தென்னுற்றுமலைமருதப் பன்புக லப்பொருள்விளங்கச் செய்தான் பாரி, லெந்தூற்குமெழுத் தொழிசொற் பொருள் நிசங்கராமக்ஞி வாய னென்னும், பன் னூற்செந்தமிழ்ப்புலவன் சைவசிகாமணிநெல்லேப் பதியின னே,” என்பதுதான் வெளி. வைத்தியநாததேசிகர் செய்த இலக்கணவிளக்கத்து அணியியளிற் சில சூத்திரங்கள் அவர்

மகன் சதாசிவதேவகொற் சேர்க்கப்பட்டனவன்றோ! அதில்
 மைந்தனார் தந்தன இவையென யாவர் பிரித்துக்காட்டவில்
 லார்! ஆதலால் உலகநியச் சீசாலலித் திருத்தல தவநிஷ
 தாக, முழுத்தோட்டமும் அகத்திநாட்டினும் வெற்றிலைத்
 தேருட்டம் வெற்றிலைத்தோட்டமேயுமென்க. ஆளுவது,
 கவடிகளிற் பிழைப்பட்டிருக்கும் சூபம் ஆசிரியாதல்லை என்
 பது மலைநிலக்கு. பின்னை எப்படியும் யான் பிரகாசஞ் செய்
 யத்தக்கது ஆசிரியர் செய்த சூபமல்லாதபோது, பிழைப்
 பட்டு ஒருபொருளுந் தராமலாவது வீரோதப்பொருள் புயந்
 தாவது நிற்கும் சூபத்தில் அவ்வீரோதம்ல்லாதபடிக்கு யான்
 வைத்த சூபந் தாழ்வுடையதன்று. ஏழாவது, ஓர் ஆருகத
 னாலே இவ்வாறு திருத்துவது சமணர்க்கு வெறுப்பாயிராதோ
 வெனின், திருத்திய இடம் அனைத்தினுஞ் கவடிகளின் பரீட்
 மும் அவதந்தன் குற்றமும் அவைகளில் யான்செய்த திருத்தீ
 முஞ் சைனவித்துவான்களிற் சிறந்தோர் பலர்க்குக் கான்
 பித்து அன்னோர் முழுச்சம்மதியுடனேயே பதிப்பித்தேனெ
 ன்றநிக. இருந்தபடியே பதிப்பிப்பது நூலாசிரியரின் முகத்து
 வத்தை ஒரோவொரு இடத்தில் இழிவுபெறச் செய்யத்தக்க
 தாதனின் அதுவே அவர்க்கு வெறுப்பாயிருக்குமென்பது
 அவர் மேருமந்தர புராணப்பதிப்பிற் காட்டும் அரோசிக்கத்
 தாற் தெளியலாம். மேலும் என் திருத்தங்களை அவர்கள்
 தங்கள் பிரதிகளிலுங் குறித்துக் கொண்டதே அவர்கள் சம்
 மதிக்குச் சான்றாகும். எட்டாவது, அப்படியாயின் இன்னு
 ராற் திருத்தப்பட்டதென்று காமதேய முகத்திற் போவேது
 தானேயெனின், இலமறைகாய்போல் எங்கேயோ ஒவ்
 வொரு மாறுபாடு செய்ததால் தூல் என்னுந் திருத்தப்பட்
 டதாகாது. அல்லாமலும் ஆக்கியோன் மொழியினை யான்
 திருத்தினவனல்லன். பின் புக்க வழுவையன்றோ யான்
 திருத்தியது. மேலும் எனது திருத்தமே பூர்வசொருபமாக
 இருப்பினும் இருக்கலாமே. நூலைத் திருத்தியவனென்ற
 மேன்மைக்கு யான் அருகனல்லேன். இக்காரணங்களால்
 உலகமென்னை மன்னிக்குமென்று முற்றிலும் கம்புகின்றேன்.
 என் திருத்தங்கள் எப்படிப்பட்டனவென்று யாவொருவர்

அறிய விரும்புவராயின் அவர்க்கு அதனைத் தெரிவித்தல் என் கடன். தெரிந்து எடாது கைக்கு எதிர்ப்பட்டபடியே அவற்றிற் சிலவற்றைக் குறிப்புப் பண்ணி ஓர் அனுபந்தமாகச் சொத்திருக்கின்றனன். ஆண்டுக் கண்டுகொள்க.

மேற்கண்ட பிரதிகளை வைத்துக்கொண்டு பரிசோதனைபண்ணுகையில் ஆளுகதமயங்கோட்பாடுகள், தத்துவ பேதங்கள், புராணக்கதைகள் சிறப்புப்பெயர்களிற் சில சமூசயங்கள் கெரிட்டன. அதற்காக விசீர் வித்துவான் ஸ்ரீமான் அப்பாசாமி சாஸ்திரிகளை வர அழைத்து மூன்று மாதக்காலம் அவர்களைக் கூடவைத்திருந்து எனக்குள்ள சமூசயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டதுபற்றி அவர்கள் போன பின்பு சிகழ்ந்தன சிலவற்றை அப்பப்போ அவர்களுக்குக் கடிதமெழுதித் தெரிந்துகொண்டனன். இன்னுஞ் சந்தேகந்திரந்த இடங்களும் இரண்டொன்று உண்டு. அவர்கள் இத்தனைதூரம் வந்திருந்து எனக்குச் செய்த உதவியை எப்பொழுதும் மறவேன்.

இத்தாலுணர்ச்சிக்கு உபயோகமான சமண கிரந்தங்களை எனக்குக் காண்பித்ததுபற்றிக் தமது ஹயிவீருக்கும் ஏடுகளில் எப்பொழுதேனும் யாதாயினும் வெண்மொழியின் அதனை உடனே அனுப்பிவைப்பதாகத் தயையுரித்த மன்னார்குடி ஸ்ரீ மு. அ. அப்பாண்டமுதலியாருக்குஞ் சித்தாம் பூர் முதலிய இடங்களிலுள்ள சமணர் வசம் இருக்கும் தூங்கள் வேண்டிய காசுகளில் வாங்கி அனுப்புவதாக வாக்களித்த காஞ்சிபுரம் பச்சையப்ப பாடசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் மூலா-ஸ்ரீ வ. கணபதிப்பிள்ளையவர்களுக்கும் என் வந்தனஞ் சொல்லுகின்றேன்.

இன்னில் ஆளுகத மகாபுராணத்திற் கூறிய கவவாகதேவப்பிரதிவாகதேவர்களிற் திப்பிரஷ்ட வாகதேவனதும் அவ்வாகதேவனுக்குப் பணையாய் அவதரித்த அயக்கிரீவப் பிரதிவாகதேவனுஞ் சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறிப், பெரும்பாலுஞ் சமண காவியங்கள் ஹவும் முத்தியும் உணர்த்தி

முடியுமாறுபோல, இருபத்துநானு தீர்த்தங்கரருட் கிரேயக்
வாயி தீர்த்தகாலத்திற் சுரமைநாட்டின்கண் போதனமாக்க
ரத்திலிருந்து அரசுபுரிந்த பயாபதி அரசன் தன் குமாரனான
அவ்வாகுதேவனைப் பூமியாளவைத்துத் தூற்த்து தன் தேவி
மாரோடு முத்திபெற்ற கதையை எடுத்துச் சொல்லும். இத்
தூற் சீயவதையும் வித்தியாதாவிவாகமுஞ் சேடியர்சங்கார
மூல் கிருஷ்ணசரித்திரத்திற் சேர்த்தனவல்லவாயினும், திவிட்
டராசன் குணதீசயங்கள் திருமாவின் அவதாரமாயின்கண்
ணபெருமானதும், திவிட்டனுக்கு முத்தோனாகிய விசுவன்
குணதீசயங்கள் கண்ணன் அண்ணன் பலபத்திரனதும் இவ்
ஷணங்களோடு ஒருவாறு ஒத்திருக்கும்.

சீவகசிந்தாமணிச் சரித்திரத்தைச் சீந்தாமணிப் பதிப்
பின் முதலிற் ஸ்ரீமத் சாமிகாதையசுவர்கள் கருங்கிக் காட்டி
யதுபோல, இந்நூலை எளிதற் று உணர்தற்கு உபயோ
கமாக இதன் முதலிலுந் திவிட்டன் கதையைப் பொழிப்பா
கக் காட்டும்படி. எனது இஷ்டா சிலர் கெட்டுக்கொண்ட
னர். இக்கதையை வசனரூபமாக யாழ்ப்பாணம் வித்து
வான் ஸ்ரீ தாவடி அம்பிகைபாக உபாத்தியாயர் எழுதிவரு
வதால் அதன் சாரத்தை இவ்விடம் வேறுகப் பதித்தல்
அவசியமன்றென நிறுத்தினன். அன்றியும் இக்காலத்து
மக்கச் சிறந்த வித்துவான் ஒருவர் இந்நூற்கு உரையெழுதி
அச்சிடுவீக்கக் கருதியிருப்பதாகவுந் தெரியவருகின்றது.

இக்கதையில் வரும் அரசராதியார் பெயர் ஊர் சம்
பந்தம் முதலிய அறிதல் கதைத்தொடர்ச்சியை வேகில்
உணர்தற்கு உபயோகமாகுமாதலின் அவற்றிற்கு ஷர் அக
ராதி சேர்த்திருக்கின்றேன்.

பிரதிகள் தேடிப் பரிசோதித்து இந்நூலைப் பதிப்பித்
தற்கு உபயோகமான திரவியம் நங்கூனிலிருக்கும் என்
சுகோதான் செல்வச் சிரஞ்சீவி இளையதம்பிப்பிள்ளையும்
அவரது இஷ்டர் சிலருஞ் சேர்ந்து அனுப்பியதென்று முன்
தெரிவித்தேன். அவர்களைப் போல்வார் பிறர்க்கும் இப்படிப்

பட்ட விஷயத்தில் ஊக்கம் உண்டாதற் பொருட்டு அன் னோ பெயர் விவரத்தை இவ்விடம் தருகின்றேன்.

பணம் அனுப்பினோர் பெயர்வழி.

சு-ரா-ஸ்ரீ தி. எம். குட்டியாபிள்ளையவர்கள், நங்கூன் கமிசேரியட் டொட்டிச்சாலை மாணேஜர் ரூ. ௧௦௦.

„ ஏ. சீரவணமுதலியாரவர்கள், நங்கூன் கன் டிரோலர் ஆபீசு சுப்பரின்டென்டன்ட் ரூ. ௫௦.

„ வி. கமலாபிள்ளையவர்கள், எம். ஏ., கி. எல்., கங்கத்தா ஹைகோர்ட் வக்கீல், நங்கூன் நிக் கார்ட்ஸ்கோர்ட் அட்வக்கேட் ரூ. ௫௦.

„ பா. குப்புசாமிமுதலியாரவர்கள், நங்கூன் கமி சேரியட் மாணேஜர் ரூ. ௫௦.

„ தி. வி. கிருஷ்ணசாமிநாயுடுகாரு, நங்கூன் கண்டிளாக்டர் ரூ. ௫௦.

„ பி. வேதாசலமுதலியாரவர்கள், நங்கூன் பர்மா ஸ்டேட் தேஸ்வே பொக்ஷிதாரர் ரூ. ௫௦.

„ தி. எம். பொன்னுசாமிபிள்ளையவர்கள், நங் கூன் பேப்பர் கன்ட்ரென்ஸி ஆபீசு பொக்ஷிதாரர் ரூ. ௫௦.

„ சி. வை. இளையதம்பிபிள்ளையவர்கள், நங் கூன் டிப்டி கம்மிஷனர் ஆபீசு ஹெட் அக்கவுண்டன்ட் ரூ. ௧௦௦.

ரூ. ரூ. ௫௦௦.

இவர்கள் செய்த இவ்வுபகாரத்தை யான் ஒரு போதும் மறவேன். இவர்கள் முன் மாதிரியைப் பின்பற்றி இன்னும் அனேகர் தத்தமக்கு ஏற்ற வித்துவான்களைக்கொண்டு பற் பல பழைய தமிழ்தூல்களை வெளிப்படுத்தி நிலைநிறுத்தக் கலைமகள் கட்டாட்சிப்பாளாக.

தொண்டமான் புதுக்கோட்டை }
விரோதிஸ்ரீ கார்த்திகையி } சி. வை. தா.

தன் ஆர்வசொற்பம் அறிந்து திருத்தப்படற்பாவுண்டவாறு, உணர்யாளியர்கள் பிறநூல்களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டிய உதாரணச்செய்யுளிலாவது மேற்கோள்களிலாவது புருந்த வழுக்களே பிரதிகளிற் கண்டபடி ஒப்பிக்கப்பட்டன. அவைகள் அவ்வவ நூலாராய்ச்சியார் பிறர் அப்பய்ப்போ திருத்திக் கொள்ளக்கூடியன. இவை அவ்வாறு பின் எக்காலத்துத் திருத்தப்பட்டா. இன்னாவதும் உதாரணங்கள் மேற்கோள்களிற் புருந்திருக்கும் வழுக்கள் தாமும் ஆங்காங்கு எடுத்தோதிய பொருட்டுணிபிற்கு எம்மாதிரிம் வேண்டியதோ அதனுட்புருந்த வழுவுல்ல. எஞ்சியவாகங்களில் ஏதாவது வழுக்கிடத்தலாற் கற்போர் பெறக் கருதிய பயன் எவ்வாற்றா னுஞ் சிதைவுபடாது. உதாரணமாகச் “செய்யுளுக்கும் முந் தாணு முரித்தே” என்னும் இலக்கணமும் அதனுடையம் விழுப்பபடாமல் ஆராய்ந்து அதிந்திருக்க, அதற்கு இலக்கியமாகக் காட்டிய செய்யுள்கள் “தெண்டிசைப்பாபுத்து” “நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க்குத்து” என்று பிரிந்தாலென்! “தெண்டிசைப்பாபுத்துநீர்” “கோழிகூப்பெயர்க்குத்து” என்று பிரிந்தாலென்! “தெண்டிசை” என்றிருப்பினென்! “தண்டிசை” என்றிருப்பினென்! தெண்டிசையோ தண்டிசையோ என்பதும் “நீர்” எதனைச்சேர்நல் சரியென்பதும் அவ்விவ்விவங்கள் இருந்து எடுக்கப்பட்ட நூல்களாற் திருந்த உணர் தற்பாவுண்டவாறு “பாபுத்து” “பெயர்க்குத்து” எனலரும். விதிமுனை உணரும் உணர்ச்சி அவ்வபுவாற் சிதைவுபடா தன்றோ! நீர்க்கோழிக்குக் கூவுதற்றொழிவிலையாதலானும் பாபுத்து என்னும் எச்சத்திற்கு முடியும்பெயர் வேண்டுமாதலானுஞ் சித்திரலோசனையால் “நீர்” முன்வாக்கியத்தோடு சேர்த்தழால்தென்றும் புத்திதுட்பக்ருறைவால் எட்டுத்தொடரொழுத்தைப் பிரிக்க அநியாமல் வழுப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லிராவின், அற்றன்று; கூவுதற்கு அழைத்தற் பொருளும் உண்டென்றுநீர்க்கோழி தன் துணையைத் தன்னோடு செல்வான் அழைத்துப் பெயர்த்தல் இயல்பென்றும், பெய்ருந்து என்னுது பெயர்க்குத்து என்றதாற் தன்பெயர்ச்சேயைக் கருதாது துணையைப் பெயர்த்தலைக் கொள்ளுந்

அனுபந்தம்.

புகழ்த்திருந்து உதாரணம்.

[illegible]

ஞானம்ணிச்சிறப்புப்பெயரகர்தி.

அங்கதன்-ஒருவித்தியாதரன்;
அங்கம்-ஒருதேயம்
அங்கமாவேகன்-கவலனபுத்தர
கன்
அசோதரன்-ஒருமுனிவன்
அச்சவகண்டன், அச்சவக்ஷீவ
ன்-இரத்தினபல்லவத்தரசன்;
மயூரகண்டன்-மகன்; புலோக
வித்தியாதரலோகங்கள் முழு
தூர் தினற்பற்று அநிபதித்த
ஆகு செலுத்தியவன்; நலப்பி
ரதிவாகுதேவர்களில் ஒருவன்.
அச்சவபுரம் - ஒருவித்தியாதரநக
ரம்
அஞ்சுமான்-மருதியின் தந்தை.
அத்தினபுரம்-குருகுலத்தரசர் நக
ரம்
அபிநந்தனன்-ஒருசாமனன் [ன்
புத்தரன்-ஒருவித்தியாதர நகர
அபிநந்தேசன் - அருக்ககீர்த்தி ம
கன்
அபிரதிரைபை-சயப்பிரைவதோ
அபிநந்தபதி - ஒருவித்தியாதர நக
ரம்
அயகண்டன், அயக்ஷீவன்-அச்
சவக்ஷீவன்
அயேந்தி - இக்குவாகுலத்தரசர்
நகரம்
அரிகண்டன் - தேமானகர ராகு
மாரன்
அரிசேனன்-ஒருவித்தியாதரன்; மா
யாமியமாகத் திவிட்டனிடம்
அரிமஞ்சுவால் அனுப்பப்பட்ட
டவன்

அரிசேனன்-ஒருவித்தியாதரன்;
அச்சவகண்டன் தோழன்.
அரிபுரன்-ஒருவித்தியாதர நகரம்
அரிமஞ்சு - அச்சவக்ஷீவன் மக்
கி
அருக்ககீர்த்தி-சமயரசன்மகன்;
இவ்வுடன் மைத்துனன்.
அருகிபரலை-மருதியின் தாய்
அருஞ்சயன் - இத்திரசஞ்சயராச
குமரன்
அவந்தி-ஒருதேயம் [ன்
அளித்தாங்கன்-நிரிபுரராச குமார
இத்திரசஞ்சயன்-ஒருவித்தியாதர
நகரம்
இரத்திபுரம்-ஒருவித்தியாதர நக
ரம்
இரத்தினகண்டன் - அச்சவகன்
டன் மகன் னுற்றுமரில் மூத்
தவன்
இரத்தினபல்லவம் - ஒருவித்தியா
தர நகரம்
இரத்தினபுரம் - ஒருவித்தியாதர
நகரம் [ன்
இரதியதரன் - தேவரலணத்தரச
உறந்தை-ஒருநகரம்
ஏமாங்கதம்-ஒருநகரம்
ஏமாங்கதன் - சித்திரகடவராச கு
மாரன்
கங்கை - சீழ்க்கடலிற்பாயும் ஓர்
யாறு
கச்சன் - காளிராசன்; சமயரசன்
'இவன்மரபிற் தேன் நியவன்
கந்தமாதனம்-ஒருவித்தியாதரநக
ரம்

[illegible]

சண்டுவேலை - மாயாவிலுஞ்சத்
தெய்வம்
சதவிந்து - ஒருமித்திகள்; சம
யரசன் புரோகிதன்
சயசேனன் - பலகிரிபுரத்தரசன்
சயப்பிரபை - திவிட்டன் தேவி; ச
முயரசன் புத்திரி
சயம்பூல் - வடமலையில் அரசபுரி
ந்து பின் - அறவிலுல் அகிகமே
ன்னம் பெற்றவன்
சார்த்துவகன் - பிரசாபதிபடைவீ
ரலில் ஒருவன்
செங்கேது - கனகபல்லவராச கு
மாரன்
சித்திரபாபு - ஒருவித்தி - தர நக
ரம்
சித்திரதரன் - கோபனபுரத்திச
கந்திரதரன் - போதனபுரத்தில்
ஒரு கித்பன்
சித்திரபாபு - ஸ்ரீவில் ராசகுமார
கிந்து - பெருக்கலிற் பாய்வதோர்
புது
சிந்து - ஒதுதேய; கரணநாட்
டைச் செங்கேது
சகனாடன் - அச்சவக்கிரவன் து
சச்சன் - சமயின் மந்திரிகளில்
ஒருவன்
சதசகரன் - சமயின் மந்திரிகளில்
ஒருவன்
சுதந்திரன் - சுதரன்பனைவி
சதாநா - அனுகூலித்த புதல்வி
சமந்திரி - சமாதன் முதல் மந்திரி
சமயியம் - சுதனம நாட்டில் ஒரு
வனம்
சுதனாபிரசாபதியரசன் புது
சுரேந்திரகாந்தம் - ஒருவித்தியா
தர நகரம்
சுவலங்கேது - அச்சவக்கண்டப்
டைவீரலில் ஒருவன்
சுவலன்புரம் - ஒருவித்தியாதர நக
சுவலனரதன் - அமரபுரத்தரசன்
சுடி - அரசன் தம்பி

சூரியபுரம்-அரிசுலத்தரசர் நகரம்
சொன்னரதன்-இரத்தினபுரரசன்
சூமாரன்.
சோதிமாலை-திவிட்டன் புதல்வி
சோதிமாலை - மேகவாகனன் புத
ல்வி; அருங்கேர்த்தி மனைவி
சோபனம்-ஒருவித்தியாதாநகரம்
இரிபுரம்-ஒருவித்தியாதாநகரம்
திருநிலையகம்-பேரதன் நகரில் ஒரு
நகரவனம் [ம]
திருநிலையகம்-ஒருவித்தியாதாநக
திவகரன்-கந்தமாநத்தரசன்
திவிட்டன் - பிரசாபதியின் இளை
பரணியழிப்புத்திரன்; நவகா
சுதேவ அவதாரத்தில் ஒன்று
திருமகாந்தன்-புட்பமாகாண்டி
திருக்குக் காவலாக வைக்கப்
புட்பவன்
துமகேது-மேககூடத்தரசன்
தேவசேனன்-பிரசாபதி சேனன்
தேவ ஒருவன் [ம]
தேவாவணம்-ஒருவித்தியாதாநக
ரபி-கச்சன் புதல்வன்
ததவன்-குண்டலபுரத்தின் முத
ல் அரசன்; இவனும் தோன்
றியருலம் நாதவருலம்
தேவகண்டன்-அச்சவங்கிரீவன் த
ம்பி
தேவதன்-அச்சவங்கிரீவன் தம்பி
தீவாங்கனை - மதுரகண்டன் ம
னைவி
பதுமரதன்-மேகபுரரசருமன்
பயாபதி-பிரசாபதி
பரதன்-இக்குவாகுலத்தில் ஓர
சன்
பவதிரி-ஒருவித்தியாதாநகரம்
பவச்சுதன்-சமுயன் மந்திரிகளில்
ஒருவன்
பவபுரம்-ஒருவித்தியாதாநகரம்
பவன்னஞ்சன் - கண்ணகேதரசரு
மரன்

பவன்னவேகன்-பவபுரத்தரசன்
பிரசாபதி - கரணமகரம், டரசன்;
திவிட்டன் தந்தை; வாருவலி
வாபிசத்தித் தோன்றியவன்
பிரிமிதி-சயசேனன் மனைவி
பிரிவித்தானன் - வருத்தமா
புரத்தரசன்
புட்பமாகாண்டம் - பிரசாபதியின்
நகரவனம் [ள]
போதனம் - கரணமகரம், டரசுதா
மகதை-மகத்தேயம்
மதுரை-கந்திரகுலத்தரசர் நகரம்
மதுரகண்டன் - அச்சவங்கிரீவன்
தந்தை
மருதி-சமுயரசனும் பிரசாபதியி
னிடம் அனுப்பப்பட்டதுதன்
மருவனம் - சமுயரசன் நகரவ
னம்
மருவகேனை-சகிவின் தொழி
பிரசாபதி-பிரசாபதியின் முத
தேவி [ம]
மேககூடம்-ஒருவித்தியாதாநகர
மேகபுரம்-ஒருவித்தியாதாநகரம்
மேகமால்னி - மேகவாகனன் ம
னைவி
மேகவாகனன் - கமேந்திரகாந்த
அரசன்
வங்கம்-ஒருதேயம்
வங்கி கண்டன்-அச்சவங்கிரீவன்
தம்பி [ன்
வச்சிரதாடன்-சந்திரவாளத்தரச
வயந்தகேனை-சகிவின் தொழி
வயந்தமாதிலைக - சயம்பிரபலி
ன் செவிலித்தாய்
வயந்தமாதிலைக - ஒருவித்தியா
தா அரசன்
வரசேனன்-அச்சவாகாண்டன் சே
னாவரில் ஒருவன்
வருத்தமானம் - ஒருவித்தியாதா
நகரம்
வாருவலி-ஓரசன்; கச்சன்மரு
தன்; பிரசாபதி இவன் வழி

யிற் தோன்றியவன்	விச்சுவன் - மேகவாகனன் புத
வாயுவேகன்-பிரசாபநி சேனுவீ	வ்வன்
ரரில் ஒருவன்	விதுடகன்-திவிட்டன்விதகவி
வாயுவேகன்-சமுயரசன் தேவி	வியந்தசேனை-ஒருவித்தியாதர அி
வாயுவேகன் - காந்திமதி தோழி;	ரமணப
மருசியின் சகோதரி	வியாக்கிரதன்-அரிபுரத்தரசன்
வாசனவன் - உத்தரகூலத்தரசன்	விருகடி-கந்தருவகரத்தரசன்;
ககரம்	வேகாதன்-அமிரதபுரத்திரகச கு
விசயகூடம்-ஒருவித்தியாதர நகர	மாரன்
விசயபத்திரன்-சயசேனன் புதல்	வேகாதன்-விசயகூடத்தரசன்
வன்; சாதாரமென்னும் இத்திர	ஸ்ரீசேனன்-அசகவகண்டன் செ
பதலியை ஆண்டு பின்பு விச்ச	னவீரில் ஒருவன்
வனாக அவதரித்தவன்	ஸ்ரீநிலை-ஒருவித்தியாதரநகரம்
விசயன்-பிரசாபநியின் முகந்தே	ஸ்ரீநிலையகம்-திருநிலையகம்
விபுலிப்புத்திரன்; பலதேவன்	ஸ்ரீபாலன்-திருநிலையகத்தரசன்
சனநாசன்	ஸ்ரீபாலன் - பிரசாபநியரசன்
விசயன்-திவிட்டன் புதல்வன்	பி

கணபதி ஆணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூனாமணி

காட்டி.

வெள்ளான் விளையின் றெலையா கிவிரித் துதன்
ஹென் றுப்பரத் தண்ணர் விந் றெழிபா துமுந்துத்
சென் றான் திகழுஞ்சுடர் சூழொ ளிமூர் த்தியாகி
விந் றானடி க்கீழ் பணித் தார் வினை மீங்கினர் கு.

பாமிரம்.

அங்கம் னுலகிழ்கணிவா ன்சுடராகிந் றான்
வெங்கண்வினை * போழ்ந் திருவைச்ச ரண்சென்ற † மெனாட்
வைங்கண்மதர் வைப்பகு வாயியெறுபோழ்த
அங்கண்ணெடியான்சரிதமிழ்செய்ப்ப னுற்றேன். (க.)

கெரிந்தங்கொணெழ்ந்நெடுமா ல்குணங்கடநவிடா
ஹ்நங்கொர்கா தகணை த்தமிழ்தூங்க னுற்றேன்
மற்றங்கொர்குற்றம்வருமாறி னுங்கண் போலவா
அற்றங்கொப்பரந் திற்பெரியார்க ளன்றே. (உ.)

நாமாண்டினைக்குங்குறையென்னி னுளாமெவன் வேற்
றெமன் னலங்கற்றிநுமனெ னெஞ்சேத்தனென் னாக்
துமாண்டமிழின்கிழவன் சுடராமார் பிற
கோமான்வையுட் டெருண்டார்கொளப்பட்டதன்றே. (ங.)

* நெய்யுமென்னும் முற்று. † கிரேயகவாயித்தகாலம்.

செங்கண்னைடிப்பான் திறம்பேசியினைதசெய்த
 நங்கண்மறுவுமுறுவன் றுநல்லார்கண்முன்ன
 நங்கண்விசுமீனிஞள்போழ்த்தகல்வாணெழுந்த
 திங்கண்மறுவுஞ்சிலர்கைதொழ்ச்செல்லுமன்றே. (சு)

விஞ்சைக்கிறைவன்விரைகுழமுடிவீர்தன்மங்கை
 பஞ்சிக்கனங்குஞ்சிலம்பாடிப்பாவையுபார்
 வஞ்சிக்கொடிபோல்பவள்காரீணமாகவந்த
 செஞ்சொதுபாணத்தாறையின்வழிச்சேதுமன்றே. (ரு)

பாடி ர ட் மு த் தி த் து.

அ. விருத்தம் - சு.

முதலாவது

நாட் செ ச ரு க் க ம்.

மெஞ்சு குழைணிவரைபெடுத்தமாலம
 செஞ்சுழைநிதரிருக்கைகாடது
 விஞ்சைக்கிறைகுடன்விழாக்கொண்டன்னது
 அஞ்சுவிணிதிபதுநாமைபென்றேவெ. (சு)

பெய்யவகட்டுகொண்டலர்த்தபாங்கொரு
 பெய்யவகிணநிறாதினைக்குஞ்செல்வமு
 பெய்யவகமுதற்குனமதர்த்தவாளசி
 பெய்யவகமுதற்குபுமமுதரீனெ. (ரு)

பெய்யவகவிநிலையன்னத்தோட்டை
 பெய்யவகமழையாற்கிலம்புந்தண்பனை
 பெய்யவகமுலையவர்மெல்லெனசிறடி
 பெய்யவகருஞ்சிலம்பினுற்கிலம்புமூர்களை. (ரு)

நெழுவகந்தவழந்துதெனிரக்துதாதுசேர்
 பெய்யவகம்பூவையுங்கிளியும்பாடுமே
 குழைவகங்குடைத்துவண்ணெருங்குகாதையர்
 பெய்யவகம்பாடுமேமணிர்த்தமாடமே. (சு)

காவியங்குவனையுநெழிந்துகன்னாமி
ழாவியுண்டடர்த்ததேனகத் துமங்கையர்
காவியங்குழம்புமுண்ணிலகற்றவ
மேவிரின்றவரையுமெனியவிம்முமே. (௮)

வீரனிலங்கருவியவரையுமுல்லைவாய்த்
தேனிலங்கருவியதுணைபுந்தேநுல்சேர்
பானலங்கமுனியுங்கடலும்பாங்கனளி
நானிலங்கலந்தொன்னரலுதாடதே. (௯)
வேறு.

முன்றிலெங்குமுருகயர்பாணியுஞ்
சென்றவழிமுருவித்திரனோசையும்
வென்றிவழமுழக்கொடுகடிவா
னென்றிரின்றநும்மொருபாலெலாம். (௧௦)

வாறுகொண்டெரியும்பணக்கேகாவலர்
கூறுகொண்டெழுக்கொள்ளையத்தீங்குழல்
காறுகொண்டவர் கம்பலையென்றினைவ
மாறுகொண்டுசெலம்புமொர்மாதெலாம். (௧௧)

அணங்களுரணவாடன்முழவமுங்
கணங்கொள்வாரணக்கம்பலைச்செல்வமுங்
மணங்கொள்வார்முரசும்வயலோதையு
மிணங்கியங்குமிருத்தொமார்பாலெலாம். (௧௨)

கலவரின்னியமுங்கிடலச்சிறார்
புலவரீர்ப்பொருபுணைநிபுசனும்
நிலவுநெண்மணனீரிரங்கானல்வா
புலவுமோதமுமொங்குமொர்பாலெலாம். (௧௩)

நைகீரிரிந்தனகாத்தனும்பூஞ்சுனை
மைவிரிந்தனரீலமும்வான்செய்காண்
மெய்விரிந்தனவெங்கையுஞ்சோர்த்ததே
னெய்விரிந்தனகீரிரங்குந்தொலாம். (௧௪)

கொள்ளையுங்குருந்துங்குலைக்கோடலு
முன்றிலேறியமுல்லையம்பந்தரு
நின்றதுதேனிரந்தூதவிரிந்தேர
மன்றெலாமணநாதுமருங்கினே.

(கஉ.)

நீர்நவின்டனெய்தலுநாண்மதுச்
சேறுவிண்டசெந்தாமரைக்கானமு
மேறிவண்டினமுன்றவிழிந்ததே
ஊறிவந்தொழுதும்மொருபாவெலாம்.

(கஉ.)

கொடுடைந்தனதாழையுங்கோழிமுண்
மேடுடைந்தனமுரிக்குவனையுந்
மேடுடைந்தன * சூகமுங்கற்பகந்
காடுடைந்தனபோன்றுளகானவே.

(கஉ.)

நீலவாலவட்டத்தினிலுங்கொளக்
கொலும்பிலிய்கொடுயர்சூன்றினமே
லா லுமாமழைமுதிலார்ந்தொது
மா லுமாமலிலா லுமொர்பாவெலாம்.

(கரு.)

நக்கமுல்லையுநாகினங்கொன்றையு
முக்கநாதடர்கொண்டொலிவண்டரு
வெக்கரீர்ப்பணந்திண்டினைம்பெடைப
பக்ககோக்கும்பறவைமொர்பாவெலாம்.

(கரு.)

அள்ளருக்கவுட்கொண்டெரும்கொடு
அள்ளருதெந்தாமரைக்கானகத்
அள்ளருதுதைத்தேதா கையிரட்டுறப்
புள்ளருதுபுலம்பினபொய்கையே.

(கரு.)

கொண்முனைப்பகந்தாமரைமேள்கருண்
முண்முனைத்திரனோடுமுனிக்குகொண்
கொண்முனைத்திளவன்னமுழக்கலாந்
கண்முனைத்ததடத்தகழியெலாம்.

(கரு.)

* சூகம்—தாமரை ஆம்பல் முதலிய நீர்ப்பூவின் பொதுப்பெயர்.

கார்த்தனங்குலையாற்களிவண்ணன்
கூந்தினம்மீழ்விசந்தமுழாங்களை
கேட்குந் தனச்சாந்நீருங்கைம்மா
மாந்தினின்றுறங்குமவரை மாடெலாம். (கக)

நீர்செய்கொன்றைதழித்ததண்மேடறு
கேட்குந் தனச்சாந்நீருங்கைம்மா
கார்த்தனங்குலையாற்களிவண்ணன்
பொர் * செய்மகினைமூத்தண்புறணிபே. (கௌ)

அன்னிலைக்குவளைத்தமேய்க்குந்
கள்ளிலைத்தகவுட்கருமேயுபா
அன்னிலைத்தொழுகுக்குடைத்தண்பு
புள்ளிலைத்தபுனலுபுனல்களே. (கௌ)

கெண்டையஞ்சுகினைமேய்க்குந்
முண்டகத்தனாக்கெண்டையா
வண்ணிலவர்களைமாமகர்குழாங்
கண்ணின்துணைபுங்குழியெலாம். (கௌ)

* கண்ணிலவர்களைமாமகர்குழாங்
கண்ணிலவர்களைமாமகர்குழாங்
கெண்டையஞ்சுகினைமேய்க்குந்
முண்டகத்தனாக்கெண்டையா. (கௌ)

பேழ்த்தகாயினபேய்க்குந்
தாழ்த்தகாயினதனைவரைக்கொடி
குழ்த்தகாயினதுவரைவரைக்கொடி
முழ்த்தகாயினதுவரைவரைக்கொடி. (கௌ)

மோகுகொண்டபேய்க்குந்
புதுகொண்டபேய்க்குந்
மோகுகொண்டபேய்க்குந்
காடுகொண்டபேய்க்குந். (கௌ)

* செய்மகினைமூத்தண்புறணிபே.

ஞானமணி.

சங்குதித்திலமுத்தவழிப்பியுந்
தெங்கத்தீங்குலையுறியதேறனும்
வங்கவாரியும்வாரசலைவாரியுந்
தங்குவாரியதண்கடனாடெலாம். (உக)

வேறு.

கொடிச்சியர்புனத்தயற்குறிஞ்சிடுமெய்க
ரிடைச்சியர்குதுப்பயற்குமுமேழையங்
கடைச்சியர்களையெறிஞ்சுவனைகானல்வாயத்
தொடுத்தலரினையலார்குழலுட்டோன்றுமே. (உஎ)

கூலவர்தஞ்சிறுபறையினைபிறைவினைப்
பூவந்தெம்பிழிமகிழ்நூலையொங்குமே
நூலவுதாற்கோவலர்கொன்றைத்தீங்குழ
நூலவுளைகணமாவறங்குமென்பவே. (உ௯)

மரக்கொடியானையுமெளவற்பந்தருங்
கார்க்கொழுமுல்லையுங்கலந்துமல்லிகைப்
பூக்கொடியுடொதும்பருங்கானஞாழலுந்
நூல் * கொடிமழந்துதாந்துறக்கமொக்குமே. (உ௯)

நாட்டுச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௩௫.

இரண்டாவது

நகரச்சருக்கம்.

சொன்னீர்வளமைத்தாயசுரமைகாட்டி கணிகாரந்த
மன்னன்வீற்றிருந்துவைகதூலவர்வருக்கப்பட்ட
பொண்ணிரட்டிசைவேணிப்போதனமென்பதுண்டோம்
கன்னகாக்கலோகங்குவதொத்தினியதொன்றே. (க)

சீங்கமேய்தரங்கவேனித்தடங்கடற்பொய்கைழத்த
வங்ககண்மாஞாலமென்னுந்தாமரைபலரினங்கேழ்ச்
செங்கண்மாலசுரமையென்னுந்தேம்பொருட்டகத்துவைகு
கங்கையார்படிவங்கொண்டகலத்ததூகரமன்றே. (உ)

* கொடி-வாசலை.

செஞ்சுடர்க்கடவுடிண்டேரிவுளிகாறிவனவூனது
மஞ்சடைமதர்வைகெற்றிவாஹுவாயின்மாடத்
தஞ்சுடரிஞ்சியாங்கோரகமுணர்ந்தலந்ததோற்றம்
வெஞ்சுடர்விரியுமுநீர்வெதிகைமீதிட்டன்றே. (௧)

இரும்பிடுதொடரின்மாவின்னெழுமுதற்பிணித்தயானைக்
கரும்பிடுகவளமுட்பூங்கம்பல்கலந்தகாவி
னரும்பிடுகவளமுட்பூங்கம்பல்கலந்தகாவி
கரும்பொடுதுதைந்துதேதான்துஞ்சூழ்மதிநுக்கையெல்லா

மரணனாமதர்வைநோக்கின்மையரிமழைக்கணுந்தர்
தென்னாமுருவக்கண்ணிச்செலவார்தோடினைக்குமாடங்
காணுதாங்காமவல்லிகற்பகங்கலந்தகண்ணுன்
வளனளாய்மலர்ந்ததேதான்துமணிவரையனையதொன்றே. (௨)
வேது.

அலெழுமுகொழும்புகைமஞ்சினுடவு
முநினிசையெனமுழாமுரன்றுவிம்மவுந்
துதினிகைக்கொடியனார்மின்னிற்றோன்றவு
மிகனினமலைபொடுமாடமென்பவே. (௩)

கண்ணெலாங்கவர்வனகனகசுடமும்
வெண்ணிலாச்சொரிவனவெள்ளிவேலியுந்
தண்ணிலாத்தவழ்மணித்தலமுஞ்சார்த்தரோ
மண்ணினுலியன்நிலமதிலமாடமே. (௪)

மரடவாய்மணிமுழுவியசையுங்கைய
ராவொர்சிலம்பிணையதிருமோசையும்
பாவொர்பாணியும்பயின்றுபல்கலை
முடிமாணுகரதுமுரல்வெதாக்குமே. (௫)

நாழிவாய்க்குவையுத்தண்ணெனோதிவர்
மாணவொருமுகஹுயங்கவந்தசென்
நாழிவாய்க்குவையுத்தண்ணெனோதிவர்
வெண்தூய்ச்சுரும்பின்குமென்பவே. (௬)

பனிவ்ருபோழ்த்தியந்தியபலகைவேதிகை
விளிம்புதொய்க்கெங்கடைவிதிவாயெலாந்
துளங்குமாலையுஞ்சூழும்புந்தோன்றலான்
வளங்கொள்பூங்கற்பகவனமும்போலுமே. (க௦)

கர்ணியாய்க்கருங்கணூர்காமரபூஞ்சிலைம்
பாணியாய்மாளிகையதிரக்கேட்டொழுகு
துணியான்பெடைதுணைதுறந்திகொல்லென
லாவிவாவினவன்மயங்குமென்பவே. (க௧)

* விடைத்தகைப்பூந் துணர்விரிந்தகோதையர்
கலத்தகைச்சிலம்படிவெலுதுட்டிய
வலத்தகைக்குழம்புதொய்த்தரசவீதிகள்
புலத்திடைத்தாமரைபூத்தபோலுமே. (க௨)

கண்ணிலாங்கடிமலர்க்குவளைக்கற்றையும்
வெண்ணிலாத்திரனெனவிளங்குமாறமும்
வண்ணவாண்மலனிகைவளாயமாலையு
மண்ணன்மாநகர்க்கவைக்கரியவல்லவே. (க௩)

தேம்பழுத்தினியகீர்மூன்றுத்திம்பலா
மேம்பழுத்தனித்தனசுளையும்வெரியு
மாய்பழக்கனிகளும்துத்தன்கிட்டமுந்
தாம்பழுத்துவசிலதவளமாடமே. (க௪)

ஹைந்தருமகளிருமாலையென
றத்தரப்படுத்தவரவிவதினமையாற்
சுத்தரப்பொற்றுக்கெதத்தபொன்னக
ரித்திரவுலகம்வந்திழிந்ததொக்குமே. (க௫)

யற்றமாகருடைமன்னன்மன்னுய
ரொற்றைவெண்குடைசிழுவலித்தோருயிர்ப்
பெற்றியான் பாயாபதிவென்னும்பேருடை
வெற்றிவேன்மணிமுடிவேந்தர்வேந்தனே. (க௬)

* விடம், வீரிலை—பன்னத்தாக்கு. † பிரசாபதிவென்றம் பாடம்.

என்னனிரெண்ணகப்படாதசெய்தாகையா
 என்னியரகன்றவர்நிறத்தாமாணையா
 என்னுந்ரபலவுபென்றிவர்க்குநாளினுக்
 தன்னியன்வெய்யுனந்தாணமன்னனே.

(௧௭)

நீமீமீவனரபதியுலகங்காததநாட்
 காமவேன்கவர்களைக்கலந்ததல்லது
 நாமவேவ்வயவாதந்தழவங்கொல்படை
 காமீர்வரைப்பகனீவதில்லையே.

(௧௮)

ஆதிதொன்றறமெனவருளினல்லதொன்
 னாறுசெய்துலகினினுவப்பதில்லையே
 மாநிதின்றவரையும்வணக்கினல்லது
 சிநிதின்றவரையுஞ்செகுப்பதில்லையே.

(௧௯)

அடிநீழலரசரையளிக்குமாய்கநிர்
 முடிநீழல்முனிவராச்சரணமூழ்குமே
 வடிநீழல்வனைகதிரெடுகின்மன்னவன்
 குடைநீழலுலகெலாங்குளிரநின்றதே.

(௨௦)

மன்னியபகைக்குழாமாறுமவையகக்
 துன்னியவரும்பகைத்தொகையுமின்மையாற்
 நன்னையுந்தரையையுங்காக்குமென்பதம்
 மன்னவன்நிறத்தினிமனினவேண்டுமோ.

(௨௧)

மேலவர்மெய்ப்பொருள்விரிக்கும்வீறுசா
 னாசினுற்பெரியவர்நுழைந்தகற்றமா
 வானுரின்னமோடாசுவன்னமே
 போலிவ்நுலகினைப்பொதுமைக்கினன்.

(௨௨)

கொநிதுனைப்பகழியான்சூழிப்பினுலதொன்
 நிறுமக்கிசைக்கெனவெண்னுமெண்ணிலா
 கொதுமலர்வெருவுறுநுலற்கியாண்டின்
 னதுவவன்பகுதிகனமைதிவண்ணமே.

(௨௩)

மற்றவன்றேவியர்மகாவரர்குழைக்
கொற்றவர்குலங்களைவிளங்கத்தோன்றினு
சிற்றதிம்மருங்குலென்றிரங்கவிவிய
முற்றுமுழையினுர்கலையின்முற்றியார். (௨௪)

பஞ்சனுங்கழிணர்பரந்தவல்குலார்
செஞ்சுணங்கிளமுலைமருங்குநின்றினுர்
யஞ்சியங்குழைத்தலைமதர்வைக்கொம்புத
மஞ்சடரிணர்க்கொகிந்தனையவைமமையார். (௨௫)

கர்மத்தொத்தலர்த்தவர்கிற்த்தகற்பினுர்
தாமத்தொத்தலர்த்ததாழந்திருண்டகூத்தலார்
தாமத்தூக்கடரொளிதூனம்புதோளிணர்
வாமத்தினமயங்கிறைமதர்த்தவாட்கணுர். (௨௬)

ஆயிராவரவர்க்கதிகத்தேவியர்
மாயிருவிசும்பினினிழந்தமாண்டினுர்
சேயிருத்தாமரைத்தெய்வமன்னரென்
றேயுரையிலாதவரிருவராயினுர். (௨௭)

தீங்கரும்பமிழ்தழுட்டித்தென்னாய்ப்பிழந்தபோலு
மோங்கிருங்கடலத்தானேவந்தணங்குறுக்குமின்சொல்
விங்கிருங்குவவுக்கொங்கைமிகாபழிமிக்கதேவி
தாங்கருங்கற்பிற்றங்கைகசியென்பாச்சுசியொடொப்பான். (௨௮)

பூங்குழைமகளிர்க்கெல்லாம் பொன்மலர்மணிக்கொம்பன்ன
தேங்குழைமங்கைமார்கடலதமாய்த்திகழுகின்றார்
மாங்கொழுத்தசோகமென்றாங்கிரவாமேவயந்தகாலத்
தூங்கெழுத்தவற்றையெல்லாமணிபெறவலருமன்றே. (௨௯)

பெருமகனாகும்பெண்மைமாண்பிலும்பேணிகளா
மருவினும்புதியபோலுமழலையங்கிளவியாணு
திரும்புகட்புலமையாக்குஞ்செவ்வியென்றிவர்கன்போல
விருவருயிறைவனுன்னத்தொருவரானியரானுர். (௩௦)

மன்னவனுவியாவார்மகளிரம்மகனிர் தங்க
ளின் ஸுயிராகிமின் றுவிற்றைமகனிவர்கடங்கட்
கெண்ணைகொடுவருவர் தம்மேலொருவர்க்கிங்ருள்ளமோட
முன்னவன்புணர்த்துவாறம்மொய்மலர்க்கணையினுனே. (௩௧)

கொற்பகர்க்குலகங்காக்குந்தொழில்புறத்தொழியவரங்கி
மற்பகரகலத்தானைமனத்திடைப்பிணித்துவைத்தார்
பொற்பகங்கமழப்பூத்ததேந் துணர்பொறுக்கலாற்றாக்
கற்பகக்கொழுந் துங்காமவல்லியங்கொடியுமொப்பார். (௩௨)

மங்கையரிருவராகிமன்னவனொருவனாகி
யங்கவரமார்த்ததெல்லாமமார்த்தருள்பெருகின் றுண்
செங்கயன்மதர்த்தவாட்கட்டெய்வமாமகனிர் தோறு
தங்கிவருவர்தாங்குஞ்சக்கரன் றைகமையானுன். (௩௩)

முற்றுகீர்வளாகமெல்லாமுழுதுடனியழந்துமூரி
யொற்றைவெண் குடையினிழுவருகண்படுப்பிவாமபிக்
கொற்றவனெடுங்கனார் தங்குவிழிலைத்தடத்துழுழிகி
மற்றன்க்கரசெசுவமின்னணமமார்த்ததன்றே. (௩௪)

சூரரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. விருத்தம் - ௯௩.

முன் று வ து

சூமாரகாலச்சுருக்கம்.

ஆங்கவர்திருவயிற்றமரர்கற்பமாண்
மங்குடனியழந்துவந்திருவர்தோன்றினார்
வாங்குநீர்த்திரைவளர்வளையுமக்கட
லொங்குநீர்நிழலுமொத்தொனிருமூர்த்தியார். (௧)

பெண்ணிலாந்தைகப்பெருந்தேநவிழேபரமர்க்
கண்ணிலாங்கனிவளருவநைகையிகத்
தண்ணிலாவுலகெலாந்தவழ்க் துவான்கொள
வெண்ணிலாச்சுடரொளிவியன்தேறான்றினுன். (௨)

வரணங்கிளம்பெருந்தேவனிராளுநர்
சீரணங்கவிரொளித்திவிட்டனெனநினுன்
கீரணங்கொளியுளிரந் துயிம்பின
வாரணங்கலர்மழையமர்சிந்தினார்.

(௧)

திசையெலாந்தெனிக்தனதேவர்பொன்னக
ரிசையெலாம்பெருஞ்சிறப்பினநேவநீபவ
நசையெலாநென்தனநெய்துநீநீநீ
பசையெலாம்பெருநபலர்க்குமென்பவே.

(௨)

செய்தமாணகரிநிறந் துசென் துசென்
நெய்தினார் குமரநாம்பிராயமெய்தலு
னமதுழநெய்க்குநர்மனத்தூட்காமன
ரை துறாங்கவர்க்கினையரும்புவந்தவே.

(௩)

கரிமருவலம்புரிதமுழிமேனியன்
நாமரையகவிதழ்தடுத்தகண்ணினன்
தாமருளிருமெனந்தனையருஞ்சியன்
புமருபொலங்குழைபுரணங்காதினன்.

(௪)

வாடவிவகணனியன்மலர்த்தமார்பினன்
தாடவழ்தடக்கையன்றயங்குசொதியன்
கோடியர்குன்றெனக்குலவுதேதானினன்
பிடுவடைநடைபினன்பெரியநம்பியே.

(௫)

நூவையம்புதாமலர்புரையுமேனியன்
தாவிநாமரைதொலைத்தகண்ணினன்
நீவிநியாம்பலிற்சிவந்தவாயினன்
நாவிநிருமறுவனந்தமார்பினன்.

(௬)

செங்கயல்வலம்புரிநிகிரிபென்றிவை
தங்குபலங்கையனடித்தண்போதினன்
மங்கலமழகநிறையசெல்வைய
வரிங்குமுன்மொழிந்தவந்நீயம்பியே.

(௭)

திருவிளைத் துலகுதன்மலரத்தெவ்வர்தம்
புரிவளைநன்னகர்ச்செல்வம்புல்லென
வரிவளைத்தோனியர்மனத்துட்காமகோ
பெரிவளைத்திடுவதேதாரினைமையெய்தினார்.

(க௦)

உலர்வளைகடற்கொழிப்பவனமோட்டிய
துவரிதழ்வாயவர் துணங்குமேனிய
சுவர்தடம்மருள்கொடேவனங்கனும்மலர்
கவர்களைகடைக்கணித்துருவுகாட்டினார்.

(க௧)

கடலொலிமணிவணன் கனவில்வந்தேம
துடலகம்பெறுவிதாபுள்ளம்வவ்வினாள்
பெடலெனொம்முழிர்விடுக்குங்கொவ்வென
மடலொலவர்சுழாமயக்கமுற்றதே.

(க௨)

வார்வளைவண்ணெம்மனத்துளரன்பு
செர்வனங்கெடுங்கணுக்கிலக்கமல்லாந்
சார்வளர்கொம்புளரிவர்க்காமகோ
பார்வளர்த்தவர்கொலென்பவருமாயினார்.

(க௩)

கண்ணிலாங்கவெனொளிக்காரிமார் திறந்
துண்ணிலாவெழுதருகாமலுழை
வெண்ணிலாச்சுடர்கடலிழிந்துகாண்விடா
பெண்ணிலாம்பிதிதுயிர் பெரியதில்லையே.

(க௪)

திருவளர்செல்வர்தேறச்சென்றசிறந்தோ
யொருவரினொருவர்மிக்துடையராதலா
லொருவளர்கொம்புளருள்ளங்காய்வதோ
சொரிவளர்த்திடுவதேதாரினைமையெய்தினார்.

(க௫)

மற்றொருகாணமரிசைக்கொழிகொண்மாமணிச்
சுற்றுலாண்டரொளிதழுவிக்ஞழம்மலர்
முற்றிவண்டிணம்விடாமுடிக்கொள்சென்னியக்
கொற்றவனரினாவவர்குழையவைகினாள்.

(க௬)

மஞ்சடைமணிகுமா லீமண்டபத்
தஞ்சுடரகிற்புகையனைத் துதேனாபப்
பஞ்சுடையமலரிமேற்பன்னியேற்பவன்
செஞ்சுடரிரிவதோர் திறத்தனாபினான்.

(௧௭)

மன்னவன் நுழில்விடுத்தருளமைத்தர்பொற்
றுன்னியவுடையினர் துதைந்தகச்சையர்
பின்னியருளணிநர்பிடித்தவல்லின
ரன்னவரடிமுதற்காவனண்ணினார்.

(௧௮)

தங்கியதவழொளி தடாவினில்லிட.
மங்கலவுழைழக்கலமருங்குசீர்த்தன
வங்கவன்கண்கழுடவருளிச்செய்தன்ன
பங்கயமுகத்தர்பல்வாண்டுகுறினார்.

(௧௯)

அந்தனா ராசிடகூடறிமாய்மலர்ப்
பைந்துணர்நெழுமுடியிலேவற்றினார்
செந்துணர்நறுமலர்நெளித்துத்தேவரமாட்
டிந்திரனணையவனிதைஞ்சியெத்தினான்.

(௨௦)

விநாயமர்கோதையர்வேணுக்கோலின
ருநையமர்காவல்பூண்கடையினுடுபோய்
முரசமர்முழங்கொலிமுறித்தானைய
னரசவைமண்டபமடைவதெண்ணினார்.

(௨௧)

பொன்னவிர்திருவடிபொற்றிபோற்றிபென்
றன்னமென்னடையவர் பாவவாய் துதிந்
கன்னியர்கவரிசுவெறியக்காவலன்
முன்னியநெடுங்கடைமுற்றமுன்னினான்.

(௨௨)

மஞ்சிவர்வளநகர்காக்கும்வரர்கழ
னஞ்சிவர்வேணரபதியையாயிடை
வெஞ்சுடர்வாளினர்விடுத்தகச்சையர்
கஞ்சுகியவர்கண்மெய்கரவலோம்பினார்.

(௨௩)

வாசரீர்தெளித்தலர்பரப்பிவானக
மேகளிணிருக்கையிலங்குசெண்ணிய
மூகதெனெங்கடைமூன்றும்போய்ப்புறத்
தோலசரீண்மண்டபமுலந்ததெய்தினான். (௨௪)
வேறு.

பளிக்கொளிகதுவப்போழந்தபலகைகண்ருவவச்சேர்த்தி
விளங்கொவிரிவிளிம்பிற்செம்பெர்னவேதினக வெண்ணிவேயுட்
னெங்கொளியவளத்தின்காற்குடர்மணிதவமும்பூமி
வளங்கவின்றனையதாயமண்டபமலியப்புக்கான். (௨௫)

குஞ்சரக்குழவிகவவிக்குளிர்மதிக்கோடுபோலு
மஞ்சுடரெயிற்றவாளியணிமுகமலாலுன்றிச்
செஞ்சுடரணிபொற்சிங்காசனமிசைச்சேர்த்தசெவ்வன்
வேஞ்சுடருதயத்துச்சிலிரிந்தவெய்யவனோடொத்தான். ()

பூமருபுரிந்தநுண்ணுற்புரோகிதன்பொறிவண்டார்க்கு
மாமலரீணிந்தகண்ணிமந்திரக்கிழவர்மன்னு
ரேமருகடலந்தாணையிறைமகன்ருமிப்புரோக்கித்
தாமரைச்செங்கட்கைகைபணித்ததானத்தரானார். (௨௭)

முன்னவரிருத்தபின்னைமூரிருலகங்காக்கு
மன்னவன்கழலைத்தங்கண்மணிமுடிதுதியிற்றீட்டி
பின்னவன்பணித்ததானுப்பெறுமுறைவகையிற்சேர்த்தார்
மின்னிவர்கடகப்பைம்பூளைவென்றிவேல்வேந்தரெல்லாம். ()

வழிமுறைபின்னுவநதமரபினார்மன்னர்கோமான்
விழுமலாழக்கண்மிக்கவன்பினார்வென்றிரீரா
ரெழுவளர்த்தனையதோளாரினையவரின்னரீரா
ருழைபவராகவத்தானோடைமால்களிற்றினானே. (௨௯)

கீரவலனென்னுஞ்செம்பொற்கற்பகங்கவின்றபோழ்தி
னுவலரென்னும்வண்டுகைகமுகப்பெயரினாய
பூவலர்பொலிவுகொக்கிப்புலமவங்களிப்பவரெப்
பாவலரினையிற்றோன்றப்பாடுபுயின்னவன்றே. (௩௦)

பண்ணமைமகரநல்யாழ்ப்பனுவலுநாற்புலவர்பாடி
மண்ணமர்வளாகமெல்லாமலார்த்தநின்புகழோடொனந்
விண்ணகம்வினங்குதிங்கள்வெண்குடைநிழலின்வைகிக்
கண்ணமருவகங்காக்குங்கழலடிவாழ்கவென்றார். (௧௧)

மஞ்சடைமலையின்வல்லிதொடரவான்வணங்கநின்ற
வஞ்சுடர்க்கடவுட்காத்தவருங்குலமல்லத்தோன்றி
வெஞ்சுடரெஃகமொன்றின்வேக்துகண்ணகத்தினின்ற
செஞ்சுடர்முடியினாய்நின்கொலிதுசெல்கவென்றார். (௧௨)

இன்னணம்பலருமேத்தவினிதினங்கிருந்தேவந்தன்
பொன்னணிவாயில்காக்குமபூங்கழலவனைலோக்கி
பென்னவரேஹமாநாழிகையெழுதாதுங்
கண்ணவினோளிணயரீவரங்கொவலென்றார். (௧௩)

ஆயிடைபலதின்மெய்தூலனவுசென்றடங்குகின்றான்
சேயிடைகிழ்வதெல்லாந்நிந்தையிற்றெளிந்தரீராஜ்
மேயிடைபெறுவனாயின்வேக்துகாண்குறுவன்கொல்லீலா
ரீயிடையறிசொல்லென்றோர்கிமித்திகனெறிவிற்சொன்னான்.

ஆங்கவனரசர்கோமான்சூழிப்பறிந்தருளப்பட்ட
ரீங்கினிப்புருமினென்றானிறவனையவனுஞ்சேர்ந்தான்
விங்கிருந்தானையாஹம்பெண்மலர்பிடித்தகையா
லோங்கிருந்தானங்காட்டியுமந்தினிற்றுக்கவென்றான். (௧௪)

உத்ததன்னொழுக்கிற்கெற்பவுலகுபசாரீரீக்கிக்
கொற்றவன்சூழிப்புகாக்கியிருந்தபின்ருணக்குன்றொப்பான்
முற்றியவுலகின்முன்றுகாலமுழுதுநோக்கிக்
கற்றதூற்புலமைதன்னைக்காட்டுதல்கருதிச்சொன்னான். (௧௫)

கயந்தலைக்களிற்றினுயொர்க்கனக்கண்டதுனதுங்கு
னயந்ததுதெரியினம்பிகளிகடல்வண்ணன்றனை
விசம்பகத்திழிந்துவந்தோர்வேழம்பெண்போதுசேர்த்த
தயங்கோலிமாலைகுட்டித்தன்னிடமடைத்ததன்றே. (௧௬)

மின்மலர்ந்தகன்துமார்பமற்றதன்பபனுங்கேன்மோ
நன்மலர்க்கைகொள்கண்னீகம்பிதன்னுமேமத்தி
மின்மலர்திலங்குபைம்பூண்விஞ்சைசேவக்தொருவன்வந்து
தன்மகனொருத்திதன்னைத்தந்துதான்போகுமென்றான். ()

கிட்டப்பா திவானின் துணுதலுக்குமேற்புலனைக் கண்ணித் திட்டமொன்றிலையினர்ப்பிடுகின்றனர். கராளொழிசென்ற லொட்டமாயுரைக்கவல்லாநெருங்குவனோராலெகொண்டு புட்டமகாண்டமென் னும்பொழிவகத்திழியமென்றாள் (உக)

என்றவனையம்பகதேட்டேயிருந்தவரில்பெருந்தகைக்கிச்
சென்றபுயர்திலகங்கண்ணனித்திவிட்டபனித்திரத்தனையா
'மொகை'நியவுலக்மொஸா'மொருதுடைமீழந்தாக்கும்
போன்றிகழவங்கண்மார்போற்றிப்பொய்யன்றிதென்றார். (1)

[illegible]

கிங்குவாய்க்குள் வயன்குருதிச்சொற்றது
மங்கலப்பெரும்பயன்வகுத்தவண்ணமுங்
கொங்கலர்தெரியலான் கருதிக்கொய்ம்மலர்
தொங்கலார்தெழுமுகூடரத் தூக்கினன். (சுட)

சுபூதிரைவெகலாக்கொழுதுதன்னடி
நீழ்வெரந் துகண்படுக்குநீர் மையா
னுழியங்கிழவனையலருமென்பது
பாழியக்கேதாளினையப்பண்ணுக்கேட் டெமே. (சக.)

நித்தலுமுடையகோஷம்மீயென்றுபூண்
விநயவழகடரொளிவிளங்குமெனியக
கொற்றவன்சூழிப்பினையறிந்துகதிய
மந்தவந்தொடங்கினுமடக்கிரத்தினார், (சுது)

வேறு.

சங்கலேகையுஞ்சக்கிரலேகையு

மங்கையுன்னவையர்க்காதலாற்

சங்கபாணியான்சக்கிராயுத

மங்கையேந் துமென்றதையவ்வேண்டிமே.

(சுடு)

வேறு.

விஞ்சையகுலகுடைவேந்தன் நன்மகள்

வஞ்சிபங்கொடியிடைமயிலஞ்சரயரை

ளஞ்சனின் நியங்கிவந்திழியுமாய்விழி

லஞ்சினின் நிவ்வுலகாட்சிசெல்லுமே.

(சக)

நாமினிமற்றவன்மொழிந்தகாணிஞற்

நேமருசிலாதலந்திருத்தித்தெய்வமார்

தூமருமாலையாய் துருமகாந்தனைக்

காமருபொழிநிடைக்காவலவைத்துமே.

(சங்)

என்றவர்மொழிந்தபினிலங்குபூணிஞ

னன்றதுபெரிதுமென்றருளிகாட்டாதுஞ்

சென்றவன்காக்கெனமொழிந்ததேங்குழ

னின் நுணையவர்கடங்கோயிலெய்தினுன்.

(சடி)

எரிபடுவிரிசுடரிலங்குபூணிஞன்

நிருவடிதொழுதுசெல்துருமகாந்தனும்

வரிபடுமதுகரமுரவவார்கினைச்

சொரிபடுமதுமலர்ச்சோலைநண்ணினுன்.

(சக)

குமாரகாலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ விருத்தம் - ௧௧௮.

—

நான்காவது

இரதநாபுரச்சருக்கம்.

புரிசைநீண்மதிற்போதனமாநக

ராசர்வார்த்தையவ்வாறுதூர்கவே

விரைசெய்வார்பொழில்விஞ்சையர்சேடிமே

துரையையா முரைப்பா னுறவின் நதே.

(க)

நிலவுவெண்கடர் பாப்பிலமெய்ப்பின்
நிலவுநீள்கடற் றிண்டியபர்ந் துபொ
யிலகுவிண் மணிவா னியன் மாடெலாம்
நிலககின் றதுவிஞ்சுயர் குன்றமே.

(௨)

தேநக்கவானவர் குழ்துழலாரெரடு
மொக்கவாங்குள ராயினையாடலா
லுக்கசொநிகள்சொலைரி னுடெலாஞ்
செக்கர்வானகமுஞ்சிறிதொக்குமே.

(௩)

அவிஞங்காதவராயரம்ங்கையர்*
பவழவாயமுதம்முன்க்களி
தவழமுனமுலைபுல்தைத் தைத் தைத்
கூழின் றனகற்பகச்சொலையே.

(௪)

கிளஞஞ்சுழொளிககின் றசதேவர்தம்
வளநுழ்ப்புண் முலையா ரொடுவைகலர்
ஹுளஞஞ்சுந்தனச்சொலைகளுடெலா
நளிருந்தெய்வகறுங்குளிரநாற்றமே.

(௫)

மஞ்சுல்வாடைவந்தார்வனமீ துழாய்ப்
பொங்குதாதொழும் னுக்கொப்பளித்
தங்கரகமனாபர மங்கையர்
கொங்கைவாரிகன்மெற்றுகொள்ளுமே.

(௬)

தேனகத் துறையுஞ்செழுஞ்சுந்தனக்
கானகத்தழையின் கிழ்ச்சைக்கைமே
துனகத்தவர்போகமுவர் தரோ
வானகத்தவர் வைவியவைகலே.

(௭)

மஞ்சுதொய்வரைமைந்தரோடாடிய
வஞ்சிலோ தியராரளகப்பொடி
பஞ்சராகம்பதித்தபீளிக்கறை
துஞ்சபாறைகன்மெற்றவைதவுற்றதே.

(௮)

* துள்தம்—மெய்கொண்டுவித்தல்.

மாதரார்நடைகற்சிபவாணிழிந்
தூதுவண்ணெய்யுழியுன்றிய
பாதராகம்பதித்தபளிக்கறை
காதலார்தமகன்கவர்கின்றதே.

(௭)

ஆகுபொன்னறைமேலருவித்திரள்
நாககன்னியரடவினஞாலகைம்மா
வேகமும்மதவெள்ளமனாடிய
போகமல்லிகைநாறும்புனல்களே.

(௧௦)

பூங்கனாவனபொன்மனாழும்பொழிற்
காக்களாவனகற்பகச்சேலேகன்
விக்குவார்கழல்விஞ்சையர் * செடிமே
தூக்கிபாழுரைக்கின்றதிங்கென்கொலே.

(௧௧)

வரைமின்மேன்மதிக்கொடுவைசிய
நிறுவரீளொளித்தென்றிசைச்சேடிமே
விததூபுச்சச்சக்கரவாளமென்
றுரைசெய்பொன்னகரொன்றுதென்பலே.

(௧௨)

வேழ.

அம்பொன்மாலையார்கனித்தலத்தெழுந்தாத்தவாய்ம்
கொம்பனாகொடுத்தமுத்தரீவாய்கொழரைப்
பைம்பொள்வாழைசெம்பொனெ பழுத்தவிழ்ந்தசோதியால்
வம்புபாய்ந்துவந்தொகிந்துசாறுசார்வூமாறுமே.

(௧௩)

வேய்சிழன்னிலாவிலங்குவெள்ளிவிம்முபாளைவாய்ப்
பாய்நிழற்பகங்கதிர்ப்பருமணிக்குலைகுலாய்ச்
செய்நிழற்செழும்பொனாற்றிரண்டசெம்பழத்ததாய்ப்
போய்நிழற்பொனின்னவிழ்வபோன்றபூகராசியே.

(௧௪)

காத்திநின்றகற்பகநிழற்கலந்துகையறப்
பாய்ந்தெரிந்தபொல்விநிந்துபாரிசாதமேர்செய
வாய்ந்தெரிந்தசெம்பொன்மாடவாயிலாறுகண்கொளப்
போத்தெரிந்தபொன்மரம்பூறம்பொனின்னிலங்குமே.

(௧௫)

* வித்தியாதரார்.

மீசில்கண்ணிமைத்தரோமெங்கைமார்தினைத்தவிற்
பூசசாத்தழித்தழித்தபுள்ளிவேர்புலர்த்தலாங்
வாசமுண்டமாருதத்தென்வண்டுபாடமாடவாய்
விசுவெள்ளிலோத்திரப்பொதும்பர்பாய்ந்துன்முமே. (௧௯)

ஆதிதுணர்த்தமாலமும்மசோகபல்லவங்களுந்
தாந்துணர்த்தனைசுத்தனதழைத்தலைத்தடாயின
மார்துணர்ப்பொதும்பர்வந்துவைகயற்றதுன்றலாற்
மேர்துணர்ச்சுமந்தொசுந்தனைசுத்தேவதாரமே. (௨௦)

மெய்யவயாதுகாந்தளஞ்சிலம்புதேங்கொள்பூம்பெழிற்
பெளவமுத்தவார்மணற்பறம்புமௌவன்மண்டப
மெய்வமாமுமின்னபொகிடங்குளின்பயாக்கலாற்
கூவ்வையாவதங்கர்க்குமாரணர்செய்கவ்வையே. (௨௧)

மற்றமாதகர்க்குவிவந்தன்மனையாணைமன்னர்கொ
னற்றழிந்நினைநசீரழற்பெயர்ப்புணர்ச்சியான்
முற்றமுன்னசுழப்பெயர்சொன்முன்முலர்க்குமான்மெய்ப்
பெற்றுநின்றபெற்றியான்மீடியாவர்பேசுவார். (௨௨)

இங்கண்ணாலமெல்லேசென்றிலங்குவெண்குடைநிழல்
வெங்கண்ணாணவேந்திதைஞ்சுவென்றியின்விளங்கினுன்
கொங்குகொண்டுவண்டைநந்துருங்குமக்குழம்பளா
யங்கீராகமங்கணிக்தலந்தவாறமார்பினுன். (௨௩)

விச்சையாயமுற்றினுன்விஞ்சையார்களுஞ்சுந்
நிச்சையாயவெய்தினுனெஞ்செய்யொன்ண்முடி.
கச்சையாணைமானவேற்கண்ணிலங்குதாரினுன்
வெச்சென்ச்சொலென்முமே விடுத்துமெய்யம்மையேயினுன்.
வேறு.

வெற்றிவெண்குணுவிஞ்சையர்வெந்தவ
ஞெற்றையந்தனிக்கோதுலகேரம்புரட்ட
குற்றமாயதொன்துன்முகுணங்களை
வற்றிமுயிர்மேலுணாமையே. (௨௪)

செம்பொனின்முடியான்செருவின்நிலை
வெம்புவேலவன்விஞ்சையர்மண்டில
கம்பியானின்நகரானிடுங்கின
கம்பமாடக்கதளைகபோலுமே.

(௨௬)

மின்ஹவார்ந்தமத்தாரவிளங்கினார்
துன்ஹதொன்முடியானொளிசென்றகாண்
மன்ஹமாடவர்மேல்வளைந்திட்டன
பொன்னொப்புருவச்சிலைபோலுமே.

(௨௭)

வெண்ணிலாச்சுடருத்தனிவெண்ணுடை
பெண்ணிலாப்புகழானினிதாண்டகா
ஞானானிலாப்பவவாயுவாயின
கண்ணொரொடுகாமங்கலங்கடெ.

(௨௮)

மரக்கண்வையமகிழ்துதன்ருணிழ
னோக்கிவைகருனித்தவனாண்டகாட்
டாக்கணங்கையார்தமதாயரால்
விக்கப்பட்டனமென்முலைவிம்முமே.

(௨௯)

வடியவானவனாவுமவாய்கனிற்
கடியவாயினகள்ளவிழ்தேமல
ரடியவாய்ப்பயப்பட்டடங்காவலர்க்
கொடியவாயினகொங்கவிழ்சோலையே.

(௩௦)

மரையாயகின்ருன்வரைமார்பிடை
மேயபூமகள்போலவிளங்கினு
யேவாமுதுவந்துவர்வாயவன்
வாயுவேகையென்பான்வளர்கொம்பனான்.

(௩௧)

செம்பொற்பட்டமணித்தகொல்பாணையா
னம்பொற்பட்டநுங்குழலார்க்கெவாநு
செம்பொற்பட்டநுச்செறித்திருநுத
கம்பொற்பட்டெடையானியானினான்.

(௩௨)

கோவைலாய்க்குழலங்குவிர்கொம்பனான்
காவிவானெடுங்கண்ணியக்கர்வலர்க்
காவிபாயணங்காயமிழ்தாயவன்
மேவுநீர்மையளாய்விருந்தாயினான்.

(௩௦)

முநுக்குவாயவண்முள்ளெயிற்றோர்க்கை
யுருக்கவேந்தனொருங்குறைகின்றகாட்
பெருக்கமாகப்பிறந்தன்னபெய்கழ
லுருக்ககீர்த்தியென்றானலாதாரினான்.

(௩௧)

நீர்மகல்லொளியேனம்பிகங்கையா
யேமகல்லுலகின்வரிழிந்தன்னகைத்
தாமமல்லினைமாலேச்சயம்பவை
காமவிலையங்காமுறத்தோன்றினான்.

(௩௨)

குவல்கநீரளஞான்றகதிரினர்
திங்கனாற்றொழப்பட்டனசெக்கர்வான்
மங்கைகார்பிறப்பும்மடமாநரிந்
கங்கையாற்றொழப்பாடுகின்றதே.

(௩௩)

வண்ணொழும்மலர்பொன்றனகக்கொடி
கொண்ணொழும்ந்தனொண்டலவாண்முகங்
கெண்டைகன்னொழும்புருவஞ்சிலை
யுண்ணொகொல்லெனவுண்குழருங்குலே.

(௩௪)

காநின்மீதனிகழ்பநற்றொத்தினை
நுத்தெனிறையாநிசிறுந்தொறும்
பொது * பொழுவதொழுவருவக்கொடி
கோதலெனொழுவதொழுவாங்களே.

(௩௫)

விண்ணொழும்புநிறுமிளங்கொளி
மண்ணொழும்புநிறுமிளங்கொளி
பெண்ணொழும்புநிறுமிளங்கொளி
கண்ணொழும்புநிறுமிளங்கொளி.

(௩௬)

கொங்கைபோதருவான் குமிழ்க்கின்றன
வங்கராகமணிந்தகையன்றியு
நங்கைநாகரிகம்பொறைநான்மதுத்
தங்குவார்கொடியிற்றளர்வித்ததே.

(௧௩௭)

மங்குளேறாய்வரைமன்னவன் றெல்லுமுடி
கங்கைபோற்றியென்றேத்திறுங்குமுன்
பங்கைமார்பலர்காப்பவளர்குதன
கொங்கையாற்றிநிதேருழைவெய்தினான்.

(௧௩௮)

வாரமவாணென்கொக்கிடங்கனி
சூமவார்சூழலாயிவ்வாயிடை
நாமகவிலாளிமுள்ளெயிறுள்ளெழு
காமனாளுரும்பிற்கடி கொண்டுவே.

(௧௩௯)

மஞ்சளையவனாயாருகமாண்டிடு
வஞ்சியிலாதிருனைப்பின்குத்தவாய்
விஞ்சைதாம்பனிசெய்தல்விரும்பின
னெஞ்சிலாவகையாணென்கொண்டுவே.

(௧௪௦)

நங்கைதேதான்நியமின்னகைவேலிறுந்
கங்கண்ணாஸமமர்த்தடிமைத்தொழி
நங்கண்ணமுடியாற்றிலைநின்றளர்
வெங்கலாயானைவிளங்கொளியெந்ததே.

(௧௪௧)

வே. ஸ.

நங்கைதான்வளர்குநாமகமுனைதுண்டாவது
மங்கையாமிரையெய்திவளரியகின்றகாருட்
பைங்கண்மாலயானையாற்றுப்பருவம்வந்திறுத்ததென்றான்
வங்கவாய்ப்பவழச்செவ்வாய்வயந்தமாநிலகையென்பான்.

(௧௪௨)

தேங்குலாமலங்கன்மாலேச்செறிசுழன்மன்னர்மன்னன்
பூங்குலாய்விநித்தசோலைப்பொழிமதுத்திலைதூவக்
தோங்குலாங்கமழமாட்டாக்குணமிவார்செல்வமேபோற்
பாங்குலாஞ்செம்பொன்பூப்பிரிந்தபருவமென்றான்.

(௧௪௩)

வேய்ப்தினரொகித்தசோலையெனிலான்வென்றியோகைத்
தேத்துணர்கொடுப்பமுழித்தேறல்வாய்க்கெழிமாந்தித்
தாந்துணர் துணையோடாடிச்சாறுகொண்டேமேரார்
மார் துணரொகியவேறிமதர்த்தனமணிவண்டெல்லாம். ()

கீழமலர்க்கணையினுன்றன்கழலடிபரவிக்காமர்
படிமலர்த்தும்பியென்றும்பாண்படைதொடர்ந்துபாடக்
கொடிவளர்மகளிர் பூங்கட்டுடைத்துரீர்குடிமினென்று
வடிமலர்வள்ளத்தேந்தவாய்மடுத்திட்டவன்றே. (௪௫)

அஞ்சுடர்முருக்கினங்கேழணிமலாணிந்துகொம்பர்
துஞ்சுடைபெறுதுதும்பி துவன்றிமேற்றுக்கைக்குந்தோற்றஞ்
செஞ்சுடரிலங்குஞ்செந்திக்கருஞ்சுடர்க்குத்துஞ்சிந்தி
மஞ்சுடைமயங்குகாணமண்டியவகையிற்றன்றே. (௪௬)

அந்நுழையசோகம்பூத்தவமுருகண்டவாவினெக்கி
வெத்தழற்பிறங்கவென்றுவெருவியமதுவிலும்பி
கொத்தழிழ்ந்துமிழப்பட்டருளிர்மதுத்திவிலைதூவச்
செத்தழற்பிறங்கவன்மைதெளிந்துசென்றடைந்தவன்றே. ()

மாஞ்சினைகறித்ததுண்டத்துவர்த்தனின்மருங்குரீண்ட
பூஞ்சினைமுருக்கஞ்சோலைப்பூக்கள்வாயாரமாந்தித்
தீஞ்சுவைமிழ்ந்துகின்றசிறுகுயில்செல்வரேணு
தாஞ்சுவைதிரிந்தபின்ரைச்சார்பவரில்லையன்றே. (௪௭)

கோவைவண்ணேதுகின்றகுரவெணங்குரைகொண்மாதர்
பாவைகொண்டாடுகின்றபருவத்தேதபயின்றகாம
னாலிகொண்டுவளைக்கைவிட்டகனுமோவென்றுதத்தம்
பூவையுங்கிளியுங்கொண்டுபுலம்பினபொழில்களெல்லாம். ()

வியத்தமாங்குணர்த்தக்கேட்டேமன்னவன்மக்களோடு
முயர்ச்சுதன்ஊரிமையோடுமுரிமைகாப்பவர்களோடுங்
கயர்த்தலைகளிதந்தேரும் * வையமுங்கலினனேறி
கயர்த்தனைகரிநீங்கிமேனுவனகண் ணினுனே. (௫௦)

வேத.

கோமான்சென்றனைதலுமேகொங்கனிக்தமலர் துவித்
தெமாநின்றெதிர்கொள்ளச்சிறுகுயில்போற்றிவைத்தனவே
வாமான்றோமன்னற்குங்கலஞ்சொன்மகளிரைப்போற்
ஈமாண்டவினங்கொழுத்தந்தவிர்க்கையாற்றொழுதனவே. (11)

கிழவாசமலர்விண்டகமழ்தர துகழலவற்கு
வடிவாசப்பொடியாகவனவல்லிசொரித்தனவே
புடைவாசங்கொளமாலம்பூங்கவரியெடுத்தெறியத்
குடைமா கமெனவேத்திக்கோங்கம்போதவிழ்த்தனவே. (12)

கொடியாடுநெடுகரக்கோமான் தள்ளுணம்பாவி
யடிபாடுமவர்களை வணியுண்டுமுரன்றனவே
வடிவாயவேலவற்குமலர்ச்சின்னஞ்சொரிவனபேற்ற
கொவொயுகளிகோ திக்குளிர்த்தும்போதுகுத்தனவே. (13)

குரவகத்தாக்குடைத்தாடிக்குளிர்த்தவங்கொப்பனித்தார்த்
தரவவண்முன்னிசைபாடவருவிரீரனைத் தராய்
விரைமலர்ந்ததுணர்விசிவிரைஞாநவருதென்றல்
புரவலன்றன் திருமுடிமேற்போதலாவதைத்தே. (14)

இன்னவாநிளவேனிலெதிர்கொள்ளவழியாய்கினை
மன்னவாந்தனிச்செங்கோன்மறவேவ்வையகவேத்தன்
நன்னவாமடவாடைத்தாணுவந்துறாழில்காட்டி.
மின்னவாமிடைகோவவினையாடவருளினான். (15)

ளரியணிந்தவினம்பிண்டியிணரார்த்தவீடமெல்லாம்.
பொரியணிந்துபுன்குதிர்த்துபூநாறுநுறையெல்லாம்
வரியணிந்துவண்டேவளர்கின்றவினவேனில்
புரியணிந்தருழிர்நுஞ்செவ்வம்போற்பொலித்தே. (16)

காரணிந்தருழிர்நுங்கைத்தலங்கடகைகொக்கிச்
சோணித்தசெழுமபிண்டிநிர்நுதிதழ்த்தனவே
வாரணிந்தருழியீர்நுமருங்குறனிவகைகொக்கி
யோணித்தருங்கத்திவினங்கொழுத்தாநின்றனவே. (17)

மரத்தனிரிங்கிவை துமதுநற்கொண்டுவளர்த்தனவே
யேத்தினத்திருயிலைவதுஞ்சொற்கற்பாணிவசத்தனவே
தேத்தன்மருமுலீர் துஞ்செவ்வாவினெழினோக்கித்
தார்தனீர்மென்முருந்தினியதாதோடுததைத்தனவே. (௫௮)

கரவியுஞ்செங்குழைநுங்குமலமுங்குண்விரிக் துள்ளி
வாவியுமண்டபமுநெழின்மதனகையுமருட்டுமே
துவியருங்குளியன்னசொல்லீரீர் துணையிலலா
ராவியுந் துள்ளாராதலரிதேயிவ்வினவேனில். (௫௯)

இன்னணமினையவர்மருளாவினெசீர்
மன்னவன்வயந்தமாட்டருளிமாமணிக்
கன்னவில்புரிசையுட்கடவுட்காக்கிய
பொன்னவிறிருநகர் பூவொடெய்தினான். (௬௦)

உலமுறைதோளினுனுவகைகூர்த்தனன்
ருலமுறைவழிபடுத்தெய்வக்கோயிலை
வலமுறைவக்தனன்வர லுமாமணிக்
கலமுறைகதிர்நகைக்கபாட்டம்போழ்த்தே. (௬௧)

பிணிகிலபெயர்ப்பனபிறவிதீர்ப்பன
மணிகிலவிகம்பொடுவரங்கனீவன
கணிகிலயிலாத் திறற்கடவுட்டானக
மணிகிலச்சுடரொளியலர்ந்துதோன்றவே. (௬௨)

மெய்மயிரெறித்தொளி துளும்புமேனியன்
கைமுவிழ்முடித்தடங்கதழச்சேர்த்தினான்
வெம்மைசெய்வினைத் துகள்விளியவென்றவன்
செம்மலர் த்திருத்தடிசிரினேத்தினான். (௬௩)

ஆணியா துமொளிகுழமுடாணங்குதிருமூர்த்தி
கணியா துமுழுதுணர்த்தகடவுளென்றதைப்பிமே
கணியா துமுழுதுணர்த்தகடவுளென்றதைத்தா லு
மணினா வமுடையா னாயநிவாரோவரியரே. (௬௪)

புகைநாறுமயிற் படைகள் பரிலா ததிருமூர்த்தி
யிகன்மாறவென்றுயர்ந்தவிதைவென்றறையுமே
யிகன்மாறவென்றுயர்ந்தவிதைவென்றறைந்தாறு
மகன்ஞாலமுடையா யையறிவாரோவரியரே. (௧௮)

திருமதுவுவவளனிர் துதிசுழின் றதிருமூர்த்தி
யொருமதுவுமிலையென்பதொழியாமலுணர்த்துமே
யொருமதுவுமிலையென்பதொழியாமலுணர்த்துதினு
மருமறையெனிரித்தாயையறிவாரோவரியரே. (௧௯)

இன்னணமிறைவனையேத்தியேந்தறன்
சென்னியுட்கேர்த்தியேசுடப்பூவினன்
கன்னவிறுமணிக்கபாடந்தாமுநீதி
முன்னியதிருநகர்முற்றமுன்னினான். (௨௦)

ஆரணங்கவினொளியெரியவாயிடைச்
சாரணர்விசும்பினின் நிழிந் துதாதைத
னேரணிவளநகர்வலங்கொணமுன்னனஞ்
சேரணிமணிக்ஞரல்சிலம்பவாழ்த்தினார். (௨௧)

இரைமணந்ததாமரைமேல்விண்வணங்கச்சென்ற
யுரைமணந்தியாம்பரவவுண்மகிழ்வாயல்லை
யுண்மகிழ்வாயல்லையெனினுமுலகெல்லாங்
கண்மகிழவின் றாய்கட்காதலொழியோமே. (௨௨)

முருகணங்குதாமரைபின்மொய்மலர்மேற்சென்ற
முருகணங்கியேத்தியதுமகிழ்வாயல்லை
யதுமகிழ்வாயல்லையெனினும்பெயராக்
கதிமகிழவின் றாய்கட்காதலொழியோமே. (௨௩)

மணையங்குதாமரைமேல்வான்வணங்கச்சென்றாய்
குணமயங்கிபாம்பரவவுண்மகிழ்வாயல்லை
கொண்டுவப்பாயல்லையெனினுங்குணர்ந்ததைங்
கண்டுவப்பவின் றாய்கட்காதலொழியோமே. (௨௪)